

73486

ZAKONI IN UREDBE

XIX. ZVEZEK

Zakon o lovu

V Ljubljani 1932

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle sledeče knjige:

Zakoni in uredbe:

- I. zv.: Zakon o nelojalni konkurenci, broš. Din 6'—.
- II. zv.: Pravilnik o pomožnem osebju drž. prometnih ustanov v resortu ministrstva za promet, broš. Din 8'—.
- III. zv.: Zakon o javnih beležnikih (notarjih), broš. Din 12'—.
- IV. zv.: Zakon o glavni kontroli, broš. Din 10'—.
- V. zv.: Zakon o obnem upravnem postopku in zakon o banski upravi, broš. Din 20'—, vez. Din 25'—.
- VI. zv.: Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah javnih notarjev. — Pravilnik za izvršitev zakona o javnih notarjih. — Zakon o izpremembi in dopolnitvi § 244. zakona o javnih notarjih. — Uredba o številu in sedežih javnih notarjev, broš. Din 18'—, vez. Din 25'—.
- VII. zv.: Zakon o uradnikih, broš. Din 18'—.
- VIII. zv.: Pravilnik o poslovanju krajevnih (mestnih) kontrol in komisarjev za izredne preglede, broš. Din 12'—.
- IX. zv.: Zakon o državnem prometnem osebju, broš. Din 14'—.
- X. zv.: Pravilnik za voditev zemljiških knjig, broš. Din 14'—.
- XI. zv.: A. Ustava kraljevine Jugoslavije. — B. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna območja, broš. Din 8'—.
- XII. zv.: Zakon o volilnih imenikih. — Zakon o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino, broš. Din 8'—.
- XIII. zv.: Zakon o društvih, shodih in posvetih, broš. Din 6'—.
- XIV. zv.: Uredba o lekarnarski zbornici, broš. Din 8'—.
- XV. zv.: Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o volitvah narodnih poslancev, naredba, popravki, tolmačenja, pojasnilo, objava ter obrazci volilnih zapisnikov in pooblastila k zakonu o volitvah narodnih poslancev. — Zakon o volitvi senatorjev, broš. Din 8'—.
- XVI. zv.: Zakon o obrtih, broš. Din 20'—, vez. Din 25'—; poština Din 3'—.
- XVII. zv.: Zakon o poslovnem redu v narodni skupščini. — Zakon o poslovnem redu v senatu, broš. Din 15'—.
- XVIII. zv.: Zakon o meščanskih šolah, broš. Din 5'—.
- XIX. zv.: Zakon o lovu, broš. Din 7'—.
- XX. zv.: Zakon o zadrugah državnih uslužbencev, broš. Din 5'—.
- XXI. zv.: Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, broš. Din 7'—.
- XXII. zv.: Obča univerzitetna uredba, broš. Din 15'—.

Sledijo nadaljnji zvezki.

Zakoni in uredbe

Zakon o lovu

Prirejen

po »Službenem listu kraljevske banske uprave
Dravske banovine« z besedilom v zakonu omenjenih
določb drugih zakonov.

V Ljubljani 1932

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavnik tiskarne O. Mihálek)

73486

030019391

Vsebina

Zakon o lovu.

I. poglavje.

Splošne odredbe.

	Síran
Lovska pravica	1
Razdelitev divjačine	2
Lastna lovišča	5
Občinska lovišča	5
Dajanje lovišča v zakup	8
Lovišča države, javnopravnih korporacij in društev	11
Kataster lovišč	12

II. poglavje.

Lovno-policijske odredbe.

Lovopust. — Izjeme	13
Nedovoljen način lova	16
Prodajanje divjačine. — Potrdila o izvoru	18
Lovska karta	19
Hoja s puško po tujem lovišču	22
Preveliko število škodljive divjačine — Gonje (hajke) . . .	22
Psi in pohajjaške mačke	23

III. poglavje.

Nadzorstvo in zaščita lova.

Javno nadzorstvo nad lovom	24
Lovski čuvaji	24

IV. poglavje.

Povračilo škode po lovu in škode po divjačini.

Stran

Povračilo škode	28
Odškodninsko razsodišče	30

V. poglavje.

Pospeševanje lovstva.

Lovska društva	41
Lovna statistika	43
Lovski sklad	44

VI. poglavje.

Kazenske odredbe.

Kazni	45
Odškodnina	48

VII. poglavje.

Prehodne odredbe

49

VIII. poglavje.

Zaključne odredbe

53

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za šume in rudnike in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

zakon o lovu.¹

I. POGlavJE.

Splošne odredbe.

Lovska pravica.

§ 1.

Lovska pravica je izključna upravičenost na določenem ozemlju (lovišču) divjačino vsake vrste zasledovati, loviti ali ubijati, prisvajati si njene odpadle uporabljive dele (kakor rogovje itd., pri divji perjadi pa jajca) ter gojiti in razmnoževati po lovopustu zaščiteno divjačino, kolikor ni s tem zakonom drugače odrejeno.

Lovska pravica je združena z zemljiško lastninsko pravico in pripada zemljiškemu lastniku, toda lastnik jo more izvrševati in se z njo okoriščati samo po odredbah tega zakona.

¹ »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 6. decembra 1931., št. 285A XCIV/697 in (popravki) z dne 15. januarja 1932., št. 11/III/29.

Razdelitev divjačine.

§ 2.

Divjačina se deli v tri vrste:

I. v divjačino, zaščiteno z lovopustom (lovno prepovedjo);

II. v nezaščiteno divjačino;

III. v zverjad.

I. K zaščiteni divjačini se prišteva:

1. Dlakasta divjačina:

jelen (*Cervus elaphus*);
 damjak (*Cervus dama*);
 srna (*Cervus capreolus*);
 kozorog (*Capra ibex*);
 divja koza (*Rupicapra rupicapra*);
 divja ovca — muflon (*Ovis musimon*);
 zajec (*Lepus europaeus*);
 planinski zajec (*Lepus variabilis*);
 zajec kamenjar (*Lepus mediterraneus*).

2. Pernata divjačina:

divji petelin, veliki (*Tetrao urogallus*);
 ruševac (mali divji petelin) (*Tetrao tetrix*);
 navadni fazan (*Phasianus colchicus*) in ostale fazanske vrste;
 jereb (*Tetrao bonasia*);
 belka (*Lagopus mutus*);
 poljska jerebica (*Perdix perdix*);
 kotorna (*Caccabis saxatillis*);
 prepelica (*Coturnix coturnix*);
 kosec (*Crex crex*);
 stepna kokoška (*Syrhaptus paradoxus*);
 divji golobi in grlice (*Columbidae*);
 droplje (*Otididae*);

labudi (Cygnidae);
 žerjavi (Gruidae);
 vodne putke (Rallidae);
 kljunači (Scolopacidae);
 pribe (Charadriidae);
 divje race (Anatidae);
 divje gosi (Anseridae).

II. K nezaščiteni divjačini se šteje:

1. Dlaka sta divjačina:

divja svinja (*Sus scrofa*);
 lisica (*Canis vulpes*);
 jazbec (*Meles taxus*);
 šakal (*Canis aureus*);
 kuna zlatica (*Mustela martes*);
 kuna belica (*Mustela foina*);
 dehor (*Putorius putorius*);
 kepen (hermelin) (*Putorius ermineus*);
 podlasica (*Putorius nivalis*);
 vidra (*Lutra lutra*);
 vidra močvirnica (*Mustela lutretia*);
 medvedjica (*Monachus albiventer*);
 kunec (*Lepus amicus*);
 veverica (*Sciurus vulgaris*);
 polh (*Myoxus glis*);
 tekunica (*Spermophilus citillus*);
 hrček (*Cricetus cricetus*).

2. Pernata divjačina:

orli (*Aquilae*);
 sokoli (*Falcones*);
 kanje (*Butes, Archibutes*);
 škarniki (*Milvus*);
 jastrebi (*Astur*);
 skobci — kragulji (*Accipiter*);
 lunji (*Circus*);

sove (Strigidae);
 krokar (Corvus corax);
 vrane (Corvidae);
 čaplje (Ardeidae);
 štoklje (Ciconidae);
 žagarice (Mergidae);
 pelikani (Pelecanidae);
 kormorani (Phalacrocoracidae);
 čigre (Sternidae);
 galebi (Laridae in Stercorariidae);
 potapljalci (Colymbidae, Podicipidae, Alcidae).

III. Zverjad:

medved (Ursus arctos);
 ris (Felis lynx);
 divja mačka (Felis catus);
 volk (Canis lupus).

§ 3.

Lovski upravičenec, in z njegovim dovoljenjem tudi druge osebe, imajo pravico loviti in prisvajati si po predpisih tega zakona vsako divjačino in zverjad.

Lastnik, zakupnik ali užitnik posestva imajo pravico v svoji ograjeni naselbi ali na ograjenem dvorišču ujeti in ubiti nezaščiteno divjačino (§ 2., odd. II.). Zverjad kakor tudi divje svinje sme na področju svojega posestva vsakdo uničevati, toda s strelnim orožjem samo v krajih, ki so po tej vrsti divjačine ogroženi.

Z banovnsko uredbo po čl. 90. ustave² se bo objavilo, kateri kraji so proglašeni za ogrožene in katero vrsto divjačine je dovoljeno ubijati s strelnim orožjem.

² »Službeni list« št. 338/53 iz l. 1931. — § 90. ustave se glasi:

Banovinski svet sme urejati poedine grane banovinske uprave in življenja z banovinskimi uredbami na podstavi pooblastitve v zakonu o ureditvi banovin ali z drugimi zakoni.

Banovinske uredbe imajo v dotični banovini moč zakona. Ne smejo biti protivne niti ustavi niti veljavnim zakonom, drugače se ne smejo uporabljati.

Ris, volk, divja svinja, jazbec, divja mačka, dehor in hrček pripadajo onemu, ki jih je ubil na zakonito dovoljeni način. Vsa druga zverjad in divjačina pripada lovskemu upravičencu.

Lastna lovišča.

§ 4.

Lovsko pravico na svojem posestvu more izvrševati lastnik zemljišča, ki mu površina v eni občini ali srezu ali v več občinah ali srezih znaša vsaj 200 ha nepretrganega zemljišča, in sicer tako, da se lahko pride po celem zemljišču z enega dela na drugega, ne da bi se šlo čez tuje zemljišče. Poti, železnice in z njimi vezani objekti ne prekinjajo zemljišč. Otoki veljajo za združene z bregom.

Ne morejo se smatrati za lastna lovišča zemljišča istega lastnika, če so razdeljena v več delov in so zvezana samo po vodah ali potih, ki vodijo med temi deli po zemljišču drugega lastnika.

Površine, ki služijo javnemu prometu (kakor železnice, kanali itd.) se ne morejo izločiti v lastna lovišča.

Izjemoma more samostojno izvrševati lovsko pravico tudi lastnik zemljišča, ki je izrečno določeno za gojenje divjačine (zverinjak). Zemljišče mora biti trajno tako ograjeno, da je nemogče dlakasti divjačini prehajati skozi ograjo.

Zverinjaki se morajo prijaviti občemu upravnemu oblastvu prve stopnje in morajo trajno služiti temu namenu; tedaj se smatrajo za lastna lovišča po tem zakonu.

Občinska lovišča.

§ 5.

Zemljišča onih lastnikov, ki jim po § 4. tega zakona ne pripada pravica do izločenega lastnega lovišča, se združijo na področju vsake občine v občinska lovišča. Takšna lovišča se oddado po določbah tega zakona v zakup v korist lastnikom teh zemljišč.

Ako področje občine presega 5.000 hektarov, more obče upravno oblastvo prve stopnje po zaslišanju občine kakor tudi Zveze lovskih društev ozemlje občine razdeliti na dve ali več lovišč, ako to dopuščajo interesi lovstva. Tako razdeljena lovišča ne smejo biti manjša od 2000 hektarov.

Občinsko lovišče ne sme biti manjše od 500 ha. Občinska področja manjša od 500 ha priključi obče upravno oblastvo prve stopnje občinskemu lovišču one sosednje občine, s katero tvori najnaravnejšo lovsko enoto.

Obča upravna oblastva prve stopnje se pooblaščajo, da radi arondacije po službeni dolžnosti ali na zahtevo ene ali več občin, zakupnika občinskega lovišča ali lastnika izločenega lovišča po zaslišanju Zveze lovskih društev popravijo meje lovišča.

Ob istih pogojih sme ban več občin brez obzira na razsežnost njihovega ozemlja združiti v eno lovišče, ki ne sme presegati 5000 ha.

Ako iz zemljišč, združenih v občinsko lovišče, nastane po nakupu ali na kakšen drugi način za izločitev lastnega lovišča zadostna površina, ali če lastnik izločenega lovišča pridobi dele občinskega lovišča, potem se pravica do lastnega lovišča ustavlja za ves čas, dokler traja že obstoječi zakup lovišč, danih v zakup po občem upravnem oblastvu prve stopnje.

§ 6

Lastniki zemljišč, ki jim po § 4. tega zakona pripada pravica do izločenega lastnega lovišča, morajo zahtevati to izločitev pred vsako oddajo občinskega lovišča v zakup pri občem upravnem oblastvu prve stopnje, na čigar ozemlju je največji del posestva. Ako oddajanje v zakup občinskih lovišč dveh ali več sosednjih srezov ne pada v isti čas, se izločitev zahteva pri onem srezu, v katerem pride najprej do oddaje občinskega lovišča v zakup. V tem primeru se lastniku prizna lovska pravica takoj, toda koristno divjačino sme loviti šele, ko se mu izroči površina od najmanj 200 ha.

Zahtevo za izločitev lastnega zemljišča predloži lastnik občemu upravnemu oblastvu prve stopnje najkasneje šest mesecev prej, preden prestane obstoječi zakup občinskega lovišča, v katerem je to zemljišče, odnosno najkasneje šest mesecev pred oddajo občinskega lovišča v zakup. Lastnik lovišča priloži svoji pismeni zahtevi dokazila, s katerimi dokaže lastninsko pravico in neprekinjeno posest. Ako lastnik ne vloži svoje zahteve v omenjenem roku, se njegova zemljišča za prihodnjo zakupno dobo priključijo občinskemu lovišču.

Ako se obseg izločenega lastnega lovišča po prodaji, delitvi ali na katerikoli drugi način tako izpremeni, da ni več najmanjšega obsega, predpisanega s tem zakonom (§ 4.), ga obče upravno oblastvo prve stopnje brez odlaganja proti sorazmerno povišani zakupnini po službeni dolžnosti priključi občinskemu lovišču.

Z združitvijo (komasacijo) dveh ali več posestev raznih lastnikov se ne more ustvariti pravica do izločenega lastnega lovišča.

§ 7.

Ako so v ozemlju izločenega lastnega lovišča osredki (enklave), pripada lovsko pravica na teh osredkih lastniku izločenega lovišča proti primerni odškodnini po predpisih § 13. tega zakona. Deli občinskega lovišča, ki kot polosredki (polenklave) segajo v lastna lovišča, se morejo proti sorazmerni odškodnini prav tako priključiti lastnim loviščem, ako to zahtevajo interesi gojenja divjačine. Odločbo o tem izda po zaslišanju občine kakor tudi Zveze lovskih društev obče upravno oblastvo prve stopnje.

Pod sorazmerno odškodnino v smislu §§ 6. in 7. tega zakona se razume znesek, ki ustreza površini in zakupnini dotičnega občinskega lovišča.

Ako lastnik izločenega lovišča odkloni prevzem osredka ali polosredka s prednjimi pogoji, se mu odvzame tudi lastno lovišče in odda v zakup po § 15., odstavku tretjem tega zakona.

Dajanje lovišča v zakup.

§ 8.

Lovsko pravico v občinskih loviščih oddaja pristojno obče upravno oblastvo prve stopnje potem javne dražbe pod zakup za 12 let. Dražba se vrši najkasneje štiri mesece pred potekom obstoječe zakupne pogodbe.

Oglas dražbe se mora pravočasno priobčiti Zvezi lovskih društev in objaviti najmanj 15 dni prej v banovinskem službenem listu, v »Službenih novinah« in z oglasom v občini.

Dražba se vrši ustno v prostorih občega upravnega oblastva prve stopnje ob navzočnosti predstavnikov dotične občine, odnosno lastnika lovišča (§ 15.). Za sestavljanje zapisnika veljajo predpisi zakona o občem upravnem postopku.

Dražitelj more biti samo oseba, ki dokaže, da ima veljavno lovsko karto in ni od dražbe izključena po predpisih tega zakona. Tuji državljani se lahko udeleže dražbe samo, če ustrezajo predpisom § 27. tega zakona in ako predložijo pismeno odobrenje bana.

Pred začetkom dražbe mora vsak udeležnik položiti varščino v gotovini v višini izklicne cene. Izklicno ceno, ki ni višja od tretjine prejšnje zakupnine, odredi obče upravno oblastvo prve stopnje po zaslišanju občine, odnosno lastnika lovišča. Ako se pri določeni izklicni ceni ne javi noben ponudnik, se ponovna dražba vrši v roku osmih dni. Na ponovni dražbi se sprejmejo ponudbe tudi pod izklicno ceno, kar je treba izrečno navesti v oglasu.

Izdražitelj mora takoj plačati enoletno zakupnino in na isti znesek povišati položeno varščino. Prav tako je dolžan v korist banovinskega lovskega sklada vplačati 3 (tri) odstotke enoletne zakupnine.

Varščina se lahko položi v gotovini ali v vrednostnih papirjih, ki jim je uradno priznana sposobnost za varščino, in sicer po borznem tečaju, toda nikdar nad nominalno vrednostjo. Obresti varščine pripadajo last-

niku. Ako se varščini med zakupno dobo zmanjša vrednost, se na poziv oblasti dopolni. Varščina se hrani pri pristojni sreski davčni upravi. Obče upravno oblastvo prve stopnje jo vrne lastniku v roku 3 mesecev po poteku zakupnega razmerja.

Ako dražba ne uspe, se ponovna dražba odredi takoj in izvrši v roku mesec dni. Dokler ni lovišče v zakup, se postavi za to lovišče na stroške občine ali lastnika lovišča zaprisežen lovski čuvaj (§ 41.). Za ta čas je prepovedano loviti zaščiteno divjačino.

Natančnejše odredbe za vršitev dražbe se določijo z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustave.

§ 9.

Obča upravna oblastva prve stopnje potrdijo dražbo najdalj v 8 dneh po izvršeni dražbi. Praviloma se sprejme najboljša ponudba. Dražba se ne potrdi, ako obstoje važni in temeljni razlogi, na podstavi katerih se da sklepati, da bi bila primaknitev lovišča najboljšemu ponudniku kvarna lovskim interesom, kakor tudi takrat ne, ako je bil najboljši ponudnik tekom poslednjih 5 let ponovno kaznovan po predpisih tega zakona.

Proti odločbi o dražbi imajo pravico do pritožbe občina, odnosno lastnik lovišča in dražitelj. Ban bo rešil pritožbo najdalj v roku meseca dni.

Ako se dražba ne potrdi, se odredi po pravomočnosti odločbe o odklonitvi potrditve ponovna dražba, ki se izvrši najdalj mesec dni po pravomočnosti odločbe o odklonitvi potrditve.

§ 10.

Obrazec za lovsko zakupno pogodbo za občinska lovišča predpiše ban. Ena tretjina površine vsakega lovišča se pogodbeno postavi v zadnjem zakupnem letu pod

prepoved lova. Površino tega dela določi pred začetkom zadnjega leta obče upravno oblastvo prve stopnje.

§ 11.

Lovišče more vzeti v zakup ena ali več fizičnih oseb, vendar mora biti število zakupnikov sorazmerno z velikostjo lovišča.

Natančnejše odredbe o tem se predpišejo z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustave.

§ 12.

Zakupna doba traja 12 let. Ob pustošenju lovišča po zakupniku ali po od njega upravičenih lovcih gre banu pravica, da na zahtevo interesirane občine, odnosno na poročilo občega upravnega oblastva prve stopnje ali Zveze lovskih društev razveljavi zakupno pogodbo pred potekom zakupne dobe in odredi novo dražbo.

Na prošnjo zakupnika in ob pristanku občine, odnosno lastnika lovišča sme obče upravno oblastvo prve stopnje podaljšati zakupno pogodbo za vso nadaljnjo zakupno dobo.

Zakupnik mora vložiti prošnjo najkasneje šest mesecev pred potekom zakupne dobe.

§ 13.

Letna zakupnina za prihodnje leto se plača v občinsko blagajno mesec dni pred zaključkom zakupnega leta. Ako zakupnik v roku 15 dni po opominu pristojnega sreskega oblastva ne izpolni te svoje dolžnosti ali ako se zakupna pogodba po predpisu § 12. razveljavi, se dotično lovišče odda na javni dražbi na njegove stroške iznova v zakup. Ponovne dražbe se dosedanji zakupnik ne sme udeležiti, vendar pa odgovarja za morebitno

razliko v zakupnini za vso dobo, katero bi morala trajati ukinjena zakupna pogodba.

Zakupnina pripada zemljiškim lastnikom po površini njihovih zemljišč, ki tvorijo lovišče.

§ 14.

Podzakupi kakor tudi odstop zakupne pravice (cesija) občinskih lovišč so dovoljeni samo z odobritvijo občega upravnega oblastva prve stopnje, ki o tem prej zasliši občino, odnosno lastnika lovišča.

Število podzakupnikov obenem z zakupniki mora ustrezati površini lovišča (§ 11.).

Zakupniki lovišča ne smejo brez dovoljenja občega upravnega oblastva prve stopnje nikomur izdajati lovni dovoljenj za denar ali za kakšno drugo odškodnino. Od te prepovedi se izvzema samo dovoljenje za odstrel posebnih jelenov, divjih koz, srnjakov in divjih petelinov.

Ako se ugotovi, da je zakupnik brez odobritve občega upravnega oblastva prve stopnje dal lovišče v podzakup ali da je za denar ali kakšno drugo odškodnino izdajal lovna dovoljenja in če je bil zakupnik že enkrat kaznovan zaradi tega dejanja (§ 28.), proglasi obče upravno oblastvo prve stopnje brez odloga njegovo zakupno pravico za ukinjeno in odda lovišče na stroške in nevarnost zakupnika na dražbi v ponovni zakup za 12 let v smislu § 13. tega zakona. Ako med več zakupniki samo nekateri izmed njih kršijo gornji predpis, se izključijo ti od pravice izvrševanja lova tako, da se v ničemur ne oproste obvez, ki izvirajo iz zakupne pogodbe. Pravice ostalih zakupnikov ostanejo nedotaknjene.

Lovišča države, javnopravnih korporacij in društev.

§ 15.

Državna posestva, ki ustrezajo odredbam § 4. tega zakona, izloči obče upravno oblastvo prve stopnje po službeni dolžnosti kot lastna lovišča.

Državna lovišča in lovišča krajiških imovinskih občin, izločena po § 4. tega zakona, se oddajo v zakup po dražbi ali pa se upravljajo drugače po odredbah pravilnika, za čigar izdajo se pooblašča minister za šume in rudnike.

Izločena lastna lovišča vseh javnopravnih korporacij kakor tudi občinska, vaška, cerkveno-vakufska lovišča, lovišča agrarnih ali zemljiških zajednic in tem slična, izvzemši ona, ki jih uživa posamezna oseba (cerkveni dostojanstvenik, župnik itd.), se dajejo v zakup na javni dražbi pri občem upravnem oblastvu prve stopnje. Za to dražbo veljajo predpisi kakor za občinska lovišča s to izjemo, da ima lastnik pravico, da ne sprejme najboljšega ponudnika. V tem primeru se odredi ponovna dražba. Ako lastnik tudi pri ponovni dražbi odbije najboljšega ponudnika, izreče o sprejetju ponudbe končno odločbo obče upravno oblastvo prve stopnje. Zakupnina gre v korist lovskemu lastniku.

Odredba iz tretjega odstavka tega paragrafa se more uporabiti tudi za izločena lovišča akcijskih in drugih družb, v katerih se kljub ponovnemu pismenemu opominu občega upravnega oblastva prve stopnje ne ukrenejo koraki za umno gojitev in varstvo (očuvanje) divjačine. O tem odloča obče upravno oblastvo prve stopnje.

Kataster lovišč.

§ 16.

Obče upravno oblastvo prve stopnje sestavi spisek vseh lastnih lovišč, občinskih lovišč in zverinjakov (§ 4.) s potrebnimi podatki, ki se mora stalno voditi z vpisovanjem vseh izprememb v skladu z dejanskim stanjem (kataster lovišč). V ta kataster se vpišejo tudi državna lovišča in rezervati (§ 108.).

Nadzor nad točnim vodstvom katastra ima ban po predpisih, ki jih izda minister za šume in rudnike.

II. POGLAVJE.

Lovno-policijske odredbe.

Lovopust. — Izjeme.

§ 17.

Nastopne vrste divjačine se ne smejo v spodaj označenem času niti loviti niti ujeti niti ubijati:

Kozorogi: kozli od 1. decembra do 31. oktobra, koze vse leto;

mufloni: ovni od 1. decembra do 31. oktobra, ovce vse leto;

jeleni od 1. januarja do 31. julija; košute od 16. januarja do 31. oktobra;

damjaki od 1. januarja do 30. junija; košute od 16. januarja do 31. julija;

srnjaki od 1. decembra do 30. aprila; srne od 1. decembra do 30. septembra;

divji kozli od 1. januarja do 31. julija;

divje koze od 16. decembra do 31. avgusta;

zajci od 16. januarja do 15. septembra;

divji petelini, veliki: od 1. junija do 31. marca;

ruševci od 16. junija do 31. marca;

divje kokoši, velike in male, vse leto;

jerebi od 1. decembra do 15. avgusta;

kotorne od 1. januarja do 31. avgusta;

fazani od 16. januarja do 31. avgusta;

droplje, velike in male, od 16. januarja do 31. avgusta;

poljske jerebice od 16. decembra do 31. avgusta;

divje race, divje gosi, golobi in grlice, močvirnice,

vodne ptice vseh vrst od 1. marca do 15. junija;

kljunači vseh vrst od 16. aprila do 31. julija;

prepelice in kosci od 16. decembra do 31. julija.

Navedena prvi in zadnji dan se računata v lovopust.

Odredbe tega paragrafa se ne nanašajo na zverinjake.

Kozorogi, mufloni, jeleni in košute, damjaki in košute, divji kozli in divje koze se smejo streljati v označenem času vobče, a srnjaki in srne do 30. septembra samo s kroglo. Mladiče teh vrst divjačine je prepovedano streljati v njihovem prvem letu.

Do uveljavljenja posebnega zakona za zaščito ptic se s tem zakonom vse leto ščitijo: ptice pevke, vse za poljedelstvo in gozdno gospodarstvo koristne ptice kakor tudi njihova gnezda, jajca in mladiči. Spisek teh ptic se objavi z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustave. Loviti te ptice dovoljuje izjemno ban.

§ 18.

Ban se pooblašča, da po zaslišanju Zveze lovskih društev podaljša ali skrajša lovopust, naveden v § 17. (prepovedani čas), kakor tudi, da za nove vrste divjačine uvede lovopust za vso banovino ali za poedine sreze.

Ako bi se ugotovilo, da je katera vrsta divjačine postala redka, prepove ban po zaslišanju Zveze lovskih društev lov te divjačine za izvesten čas in za določeno ozemlje. Minister za šume in rudnike more po zaslišanju Osrednje zveze lovskih društev odrediti tudi splošno prepoved lova.

§ 19.

Lastnikom izločenih ali zakupnikom občinskih in drugih lovišč, ki se bavijo z umetnim gojenjem divjačine, sme ban po zaslišanju Zveze lovskih društev dovoliti ujeti živo divjačino v določenem številu in času in to divjačino uporabiti za gojenje in prodajo ali jo razpošiljati. Izvor te divjačine se dokaže pri pošiljatvi s potrdilom pristojnega občega upravnega oblastva prve stopnje.

Za naučne namene kakor tudi za zbirke prosvetnih zavodov sme ban ob pristanku lovskega upravičenca dovoliti lovljenje in ujetje omejenega števila določene divjačine tudi za čas lovopusta.

§ 20.

Obče upravno oblastvo prve stopnje pazi, da lovski upravičenci ne goje divjačine prekomerno na škodo poljedelstva in gozdarstva. Kjer bi se ugotovila prevelika prirast divjačine, pozove oblastvo lovskega upravičenca, da jo v določenem roku zniža.

Če lovski upravičenec tudi po ponovnem pozivu ne bi izvršil odstrela v zadostni meri, izvrši obče upravno oblastvo prve stopnje odstrel s pomočjo upravičenih lovcev na stroške in nevarnost lovskih upravičencev.

V ta namen kakor tudi zaradi potrebne gojitve divjačine (reguliranje razmerja spola itd.) sme ban izjemoma dovoliti odstranitev izvestne vrste divjačine tudi za čas lovopusta, to pa zmerom ob točni označbi števila kakor tudi roka, v katerem se mora odstrel izvršiti.

Ako se med divjačino pojavi kakšna nalezljiva bolezen, katere prijava je obvezna v smislu zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni z dne 14. junija 1928.,³ javi to čuvaj ali lovski upravičenec občini.

³ »Uradni list« št. 287/80 iz l. 1928. — Čl. 2. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni se glasi:

Odredbe tega zakona se nanašajo na zaščito domačih živali zoper živalske kužne bolezni vobče in posebej na zatiranje nastopnih živalskih kužnih bolezni:

1. slinavke in parkljevke (aphtae epizooticae);
2. vraničnega prisada (anthrax);
3. šušta (gangraena emphysematosa);
4. hemoragične septikemije pri divjačini in govedih (septicaemia haemorrhagica bovum);
5. stekline (lyssa);
6. smrkavosti (malleus);
7. ovčjih osepnic (variola ovina);
8. garjavosti kopitarjev, ovac in koz (scabies);
9. sramne kuge konj (exanthema coitale paralyticum, dourine);
10. mehurčastega izpuščaja konj in goved (exanthema vesiculosum coitale);
11. svinjske kuge in svinjske septikemije (pestis suum, septicaemia haemorrhagica suum);
12. rdečice svinj (erysipelas suis);

Nedovoljen način lova.

§ 21.

Zaščitena divjačina (§ 2., odd. I.) se sme loviti samo s puško, na konju ali s sokolom, s psom ali brez njega. Lov s hrti je prepovedan.

Z braki loviti je prepovedano od 15. januarja do 30. septembra. Ban sme po zaslišanju Zveze lovskih društev popolnoma ali za določen čas in za izvestno ozemlje prepovedati lov z braki.

Prepovedano je:

1. lovljenje zaščitениh ptic in zaščitene dlakaste divjačine z zanjkami, s pastmi, skopci, hrano, ki so ji prirejane omotna sredstva, z limanicami, mrežami in vsemi ostalimi sličnimi sredstvi. Prav tako je prepovedana vsakemu zasebniku, razen registrovanemu trgovcu, lovskemu upravičencu in njegovemu osebu že sama hramba takih naprav za lovljenje zaščitene divjačine;

13. pljučne kuge goved (pleuropneumonia contagiosa bovim);

14. goveje kuge (pestis bovina);

15. perutninske kolere in kokošje kuge (cholera gallinarum et pestis avium);

16. goveje tuberkuloze (tuberculosis bovim) v onih oblikah, ki se označijo s posebnim pravilnikom;

17. kužnih bolezni pri čebelah, ribah, raki in domačih zajcih, ki se označijo s posebnim pravilnikom.

Če bi se pojavile ali če bi grozile druge kužne živalske bolezni razen zgoraj navedenih, sme predpisati minister za poljedelstvo in vode po izkazani potrebi tudi za zatiranje takih kužnih bolezni potrebne ukrepe v smislu tega zakona.

Če je po značaju kužne bolezni in po načinu, kako se širi, nevarnost taka, da odlašanje ni dopustno, smejo odrediti v takih primerih tudi nižja oblastva začasne ukrepe za zatiranje kužne bolezni po predpisih tega zakona; vendar pa morajo to takoj javiti ministrstvu za poljedelstvo in vode ter zaprositi za odobritev postopanja.

Za živino po tem zakonu se razumevajo vse koristne domače živali, pa tudi perutnina, psi in mačke.

2. lovljenje in preganjanje divjačine in ptic ob času velikih zametov, snegov in poplav in lovljenje jerebic, zajcev in fazanov na vozovih, avtomobilih, sankah ali z uporabo reflektorjev;

3. poškodovanje in uničevanje legel in gnezd ter pobiranje in uničevanje jajec (in)⁴ mladih ptic. Jajca smejo pobirati samo lovski upravičenci in še ti samo za gojitev divjačine.

Lovljenje divjačine je lovskemu upravičencu dovoljeno tudi z mrežami ali drugimi pripravami, toda samo za gojitvene ali naučne namene (§ 19.).

§ 22.

Zastrupljenje nezaščitene divjačine in zverjadi je dovoljeno samo lovskim upravičencem z izrečno dovolitvijo občega upravnega oblastva prve stopnje, in sicer samo na krajih, ki so izrečno naznačeni v dovolilu.

Predpisi o izdajanju dovolil za zastrupljanje, o obvestitvi zemljiških lastnikov in občinstva o zastrupljanju, o označevanju krajev, kjer se polaga strup kakor tudi o pobiranju strupenih vab, se izdajo z banovinsko uredbo v smislu čl. 90. ustave.

§ 23.

Loviti divjačino je prepovedano:

1. po oranicah izvzemši okopavine: od 1. februarja pa dokler se ne pobero pridelki;

2. po travnikih: od 1. aprila pa dokler se ne spravi seno in otava;

3. po vinogradih: od 1. februarja pa dokler se ne oberó;

4. po tobačnih nasadih, vrtovih in zelenjavnah, dokler se ne pobero pridelki.

⁴ V srbskem izvirniku brez »in«.

Prodajanje divjačine. — Potrdila o izvoru.

§ 24.

Od dne, ko se po odredbah iz §§ 17. in 18. tega zakona divjačina vobče ali poedine vrste ne smejo loviti, je po preteku osmih dni prepovedano dotično divjačino živo ali mrtvo kakor tudi njene dele razpošiljati, na prodaj nositi, razstavljati, ponujati, prodajati in kupovati. Čez nadaljnjih 10 dni je prepovedano staviti divjačino na jedilne liste in jo prodajati kot pripravljeno jed v javnih lokalih.

Od te prepovedi se izvzemajo konzerve in divjačina, ulovljena na podlagi izrečnega dovoljenja (§ 19.) kakor tudi divjačina, ulovljena v zakonito dovoljenem času, ki je bila hranjena v hladilnicah.

Lastniki hladilnic predložijo najkeseje 8 dni od začetka lovne prepovedi za posamezne vrste divjačine obče upravnemu oblastvu prve stopnje točen spisec dotične divjačine, ki jo hranijo v hladilnici. Obče upravno oblastvo prve stopnje ugotovi po svojem odposlancu točnost spiska in označi divjačino s plombo. Stroški tega postopanja gredo na breme lastniku hladilnice.

Posebni predpisi o hrambi divjačine v hladilnicah, o označevanju s plombo in o dajanju v promet se izdajo z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustave.

§ 25.

Po preteku 8 dni od dne, ko se po odredbah §§ 17. in 18. tega zakona ne smejo loviti košute, košute damjakov, divje koze in srne, je prepovedano razpošiljati, na prodaj nositi, razstavljati, ponujati, prodajati ali kupovati divjačino, pri kateri se ne more povsem zanesljivo ugotoviti spol.

§ 26.

Osebe, ki nudijo na prodaj divjačino ali njene dele, morajo vsakokrat dokazati s potrdilom izvor divjačine. Kupci smejo divjačino kupovati samo od prodajalcev, ki izvor divjačine lahko dokažejo s potrdilom.

V potrdilu mora biti navedeno:

1. ime lovskega upravičenca in točna navedba sreza, občine in lovišča, iz katerega je divjačina;
2. število in vrsta divjačine, pri jelenjadi, divji kozi in srnjadi za vsak primer še spol in težina;
3. katerega dne in meseca je bila divjačina ulovljena (napisano z besedami);
4. katerega dne in meseca je bilo izdano potrdilo;
5. lastnoročni podpis lovskega upravičenca;
6. podpis in pečat občine, ki potrjuje pristnost podpisa lovskega upravičenca.

Potrdilo izdaje lastnik izločenega ali zakupnik (podzakupnik) občinskega lovišča, iz katerega je divjačina. Občina potrdi brez takse pristnost podpisa v bloku vnaprej. Izdaja neresničnega potrdila se kaznuje po tem zakonu (§ 87.).

Potrdilo za divjačino velja osem dni, potrdilo za kožo divjačine mesec dni, odkar je bilo izdano.

Železnice, parobrodi in druga prometna podjetja smejo prevzeti odpravo divjačine samo, če pošiljatelj predloži potrdilo o izvoru divjačine. Izvzeta iz prednjega predpisa je divjačina, ki jo lovec nosi s seboj, toda na zahtevo nadzornih organov je dolžan pokazati lovsko karto (§ 27.).

Hotelirji, restavracije in gostilničarji in vse osebe, ki prodajajo divjačino v javnih prostorih, pripravljeno za jed, so na zahtevo oblasti dolžni navesti, od koga so nabavili divjačino.

Divjačino, o kateri bi prodajalec ne mogel pokazati potrdila o izvoru, nadzorni organ (§ 47.) zaseže in proda na javni dražbi. Polovica na dražbi dosežene kupnine pripada banovinskemu lovskemu skladu.

Lovska karta.

§ 27.

Nihče ne sme vzeti lovišča v zakup, niti izvrševati lova, ako nima predpisane lovske karte, ki jo izdaja

pristojno obče upravno oblastvo prve stopnje. Lovske karte veljajo za vso državo. Predpise o obliki, vsebini kakor tudi o načinu izdajanja lovske karte izda minister za šume in rudnike s pravilnikom.

§ 28.

Lovske karte ne morejo dobiti osebe:

1. ki niso dovršile 18 let, po dovršitvi 18 let pa do polnoletnosti pa, ako nimajo dovoljenja roditeljev ali skrbnika;

2. ki so pod skrbstvom;

3. ki so sodnijsko obsojene vobče zaradi zločina ali zaradi prestopka, napravljenega iz koristoljubja, dokler trajajo posledice kazni;

4. ki so obsojene na izgubo častnih pravic, dokler ta kazen traja;

5. slaboumneži in notorni pijanci;

6. ki so kaznovane za pregrešek po §§ 14., 17. in 88. tega zakona, za dobo šestih let. Osebe, ki so bile trikrat kaznovane zaradi takih pregreškov, izgube pravico do lovske karte za vedno;

7. ki jim je zakupna pogodba razveljavljena radi pustošenja (§ 12.), za dobo treh let;

8. ki so kaznovane za pregrešek po § 85., točka 3., in § 87. tega zakona, za dobo dveh let;

9. ki so poljski in vinogradniški čuvaji, stalni gozdni delavci, uslužbenci finančne kontrole, izvzemši uradnike, monopolski stražniki in trošarinski uslužbenci samoupravnih teles, izvzemši trošarinske uradnike.

Čuvaji državnih, samoupravnih in samostanskih gozdov in posestev morejo dobiti lovsko karto samo na pismeno prošnjo njihovih službodajalcev; naposled

10. ki ne znajo ravnati z lovskim orožjem, ne poznajo potrebne opreznosti na lovu in bistvenih predpisov zakona o lovu. Minister za šume in rudnike predpiše s pravilnikom, v katerih primerih in na kakšen način se bo uporabljala ta odredba.

§ 29.

Lovske karte se izdajajo za eno leto ter veljajo od 1. januarja do 31. decembra.

Pravica do brezplačne karte pripada članom kraljevskega doma, poslanikom in konzulom tujih držav, kolikor so tuji državljani, po načelu vzajemnosti, in državnemu strokovnemu gozdarskemu osebju.

Obče upravno oblastvo prve stopnje odvzame lovsko karto brez povračila plačane takse, če po nje izdaji nastopi kateri razlog iz § 28. tega zakona, če se za tak razlog pozneje izve ali če se ugotovi, da se je izvršila zloraba v smislu § 32. tega zakona. Proti odvzemu lovske karte je dopustna pritožba.

§ 30.

Tujim državljanom, ki ne bivajo stalno na državnem ozemlju, se sme izdati samo mesečna lovska karta. To karto izda ban obenem z dovoljenjem za posest in nošenje orožja. Tuji državljani morajo biti, ako so zakupniki ali lastniki kakega lovišča v državi, člani kakega lovskega društva, organiziranega v Osrednji zvezi lovskih društev (§ 76.).

§ 31.

Vsak lovec mora na lovu imeti pri sebi lovsko karto, ki jo mora pokazati na zahtevo nadzornih organov (§ 47.), lovskega upravičenca ali njegovega osebjia (§ 41.) in povedati svoj priimek in ime, poklic, rojstno leto in bivališče.

§ 32.

Lovske karte lastnik ne sme prodati, niti drugi osebi posoditi (§ 86., točka 2.). Ako lastnik izgubi lovsko karto, je dolžan to prijaviti v roku 8 dni občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, ki je karto izdalo. Obče upravno oblastvo prve stopnje oglasi izgubljeno lovsko karto na stroške stranke s proglasom za neve-

ljavno, a stranki se takoj brezplačno izda duplikat lovske karte.

Hoja s puško po tujem lovišču.

§ 33.

Prepovedano je hoditi s puško po tujem lovišču razen po javnih potih.

Posebno je prepovedano vsakomur, in tudi poljskim in gozdnim čuvajem, brez dovoljenja lovskega upravičenca nositi v lovišču puške malega kalibra s slabim pokom.

§ 34.

Nihče ne sme zasledovati divjačine, ki je bila ranjena v njegovem lovišču, ako ubeži v tuje lovišče.

Prav tako si ne sme nihče, razen lovskega upravičenca, prisvojiti divjačine, ki se najde v lovišču ranjena ali poginula.

§ 35.

Na dvoriščih, v vrtovih in na zemljiščih, ki so trajno tako ograjena, da so pristopna dlakasti divjačini samo skozi vrata — razen zverinjakov (§ 4.) — ne sme loviti niti lovski upravičenec, niti zemljiški posestnik, razen da sta se oba dogovorila. Za škodo, ki jo divjačina napravi na tako ograjenih zemljiščih, lovski upravičenec ne odgovarja.

Preveliko število škodljive divjačine. Gonje (hajke).

§ 36.

Ako se divje svinje, lisice, jazbeci, divje mačke, dehorji in hrčki ali zverjad v katerem lovišču prekomerno razmnože, pozove obče upravno oblastvo prve stopnje na zahtevo interesentov ali sosednih upravičencev lastnika ali zakupnika dotičnega lovišča, naj zniža število te divjačine v določenem roku.

Ako ta rok poteče brez uspeha, odredi občę upravno oblastvo prve stopnje gonje na divje svinje in zverjad in izda druge potrebne ukrepe za zmanjšanje števila lisic, jazbecev, divjih mačk, dehorjev in hrčkov.

§ 37.

Občina določi na zahtevo občęga upravnega oblastva prve stopnje takoj potrebno število lovcev in gonjačev, ki ne smejo biti stari pod 18 let.

Gonjo vodi oseba, ki jo postavi oblastvo. Lovci in gonjači so dolžni odzvati se pozivu kakor tudi pokoriti se odredbam vodje gonje.

Pri gonji je dovoljeno ubijati samo divje svinje in zverjad; ubita divjačina gre onemu, ki jo ubije.

Lovcu, ki izven gonje ubija risa ali volka, se da nagrada.

Predpisi za izvedbo gonje kakor tudi o višini nagrade za ubito škodljivo divjačino in zverjad se izdajo z banovinsko uredbo v smislu čl. 90. ustave.

Psi in pohajaške mačke.

§ 38.

Lovski lastniki in zakupniki in lovsko osebje imajo pravico v svojem lovišču ubijati pse, ki pohajajo po lovišču, kakor tudi mačke, ki se zalotijo več ko dvesto metrov od najbližje hiše.

Ni dovoljeno ubijati lovskih psov, ki spremljajo upravičenega lovca ali ki goneči divjačino na lovu v dovoljenem lovnem času prekoračijo meje lovišča.

Ce se poljske miši zelo razmnože, sme občę upravno oblastvo prve stopnje prepovedati streljanje mačk na polju. Prepoved se sme izdati samo za eno leto.

§ 39.

Prepovedano je po tujem lovišču voditi pse, razen po javnih potih; izjemoma je dovoljeno pastirjem večjih

čred voditi pastirske pse. V krajih, v katerih je bilo po dosedanjih zakonih dovoljeno voditi pastirske pse samo z lesenim, okoli vratu obešenim betičem, ostanejo ti predpisi v veljavi tako, da mora ta betič viseti psu neposredno pod kolena sprednjih nog in ne sme biti tanjši od 3 cm, niti krajši od 25 cm.

Z banovinsko uredbo po čl. 90. ustave se morejo tudi za druge kraje ali ozemlja predpisati iste odredbe.

III. POGlavJE.

Nadzorstvo in zaščita lova.

Javno nadzorstvo nad lovom.

§ 40.

Nadzorstvena pravica nad vršenjem lova kakor tudi delo za občno pospeševanje lovstva pripada banu, vrhovno nadzorstvo pa ministru za šume in rudnike.

Lovski čuvaji.

§ 41.

Lastniki in zakupniki lovišč so dolžni na svoje stroške in na svojo odgovornost nastaviti in občemu upravnemu oblastvu prve stopnje prijaviti kot lovske čuvaje izučene lovce ali vsaj takšne osebe, ki poznajo potrebne predpise in ki jim oblastvo priznava sposobnost za ta poklic.

Obče upravno oblastvo prve stopnje mora skrbeti, da bodo lovski čuvaji nameščeni v vsakem lovišču najkasneje tri mesece potem, ko stopi ta zakon v veljavo. V vseh v zakup oddanih loviščih postavijo zakupniki čuvaje najkasneje tri mesece po odobritvi dražbe lovišča.

Ako lastnik ali zakupnik lovišča ne nastavi čuvajev v določenem roku, jih po pismenem opominu nastavi obče upravno oblastvo prve stopnje na njegove stroške in nevarnost.

§ 42.

Čuvaji morajo biti pismeni in ustrezati pogojem, označenim v § 28., točke 1. do 8. tega zakona.

Število lovskih čuvajev mora ustrezati površini lovišča in krajevnim prilikam. O tem odloča obče upravno oblastvo prve stopnje.

§ 43.

Lovski čuvaji nosijo v službi puško, legitimacijo o opravljeni zaprisegi (§ 45.) in posebni službeni znak lovskega čuvaja. Natančnejše odredbe predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

§ 44.

Lovski čuvaji opravijo pred upravnim oblastvom prve stopnje službeno zaprisego nastopne vsebine:

»Jaz, N. N., prisegam pri Bogu vsemogočnem, da bom zvest vladajočemu kralju Aleksandru I. in da bom točno vršil svojo službo po zakonih in naredbah. Posebno prisegam, da bom mojemu nadzorstvu zaupane lovske pravice zvesto in pazno čuval, da si bom z vsemi silami prizadeval, da po zakonitih predpisih primem osebe, ki bi na kakršenkoli način kršile ali poizkušale kršiti lovske pravice. Prisegam, da ne bom zavedno po krivem dolžil ali sumil nedolžnega, da bom, kolikor bom mogel, preprečeval vsako škodo, narejeno škodo prijavljal in ocenjeval in po zakonu zahteval odškodnino; da bom vestno takoj prijavil na pristojnem mestu opažene kužne bolezni med divjačino, da se ne bom nikoli brez vednosti in dovoljenja svojega lovskega gospodarja izogibal svojim dolžnostim in da bom o zaupanem mi imetju vedno tako polagal račun, kakor je prav.

Tako mi Bog pomagaj!«

Pred zaprisego se oblastvo uveri, ali dotična oseba pozna predpise o posesti in nošenju orožja, o uporabljanju orožja in o lovu.

Zapriseženi čuvaji uživajo zaščito javnih organov po § 78. zakona o notranji upravi.⁵

§ 45.

Obče upravno oblastvo prve stopnje vodi točen pregled zapriseženih lovskih čuvajev. Po zaprisegi se izda lovskim čuvajem potrdilo, ki jim služi obenem za legitimacijo in dovolilnico za posest in nošenje orožja.

Lovski čuvaj mora v službi vedno nositi s seboj obrazec prisega z lastnoročnim podpisom, s fotografijo, potrjeno od občega upravnega oblastva prve stopnje, kakor tudi s podpisom gospodarjevim.

Lovski čuvaji smejo loviti nezaščiteno divjačino, a zaščiteno divjačino samo v prisotnosti svojega gospodarja; v tem primeru morajo imeti lovsko karto.

⁵ »Uradni list« št. 313/76 iz l. 1929. — Člen 78. zakona o notranji upravi se glasi:

(1) Državna oblastva obče uprave morajo ščititi ugled državnih in samoupravnih organov javne uprave.

(2) Vsakdo mora čuvati v službenem občevarstvu z organi, omenjenimi v prednjem odstavku, dostojnost in pozornost, ki ustreza njih javnemu položaju.

(3) Tem organom se naroča, da morajo čuvati v službenem občevarstvu dostojanstvo svojega položaja, se vesti proti vsakomur dostojno in mu biti po možnosti uslužni v svojem področju. Zaradi prekršitve tega predpisa se sme pritožiti prizadeta oseba na starešino urada, ki mu je dotični organ podrejen, ali pa na starešino državnega občega upravnega oblastva.

(4) Kdor prekrši predpis odstavka (2) tega člena s tem, da žali v službenih prošnjah javnega organa, ali se ponaša proti njemu, ko ta opravlja službeno dolžnost, tudi navzlic predhodnemu opominu, namenoma uporno ali se upira, ugoditi njegovemu pozivu, se sme kaznovati v denarju od 10 do 500 Din, če pa je ta kazen neizterljiva, z zaporom od 1 do 10 dni.

(5) Za kaznovanje po prednjem odstavku je pristojno državno obče upravno oblastvo prve stopnje, neglede na sodno postopanje.

§ 46.

Vsakdo je dolžan pokoriti se odredbam zapriseženega lovskega čuvaja, ki jih vršeč svojo službo izdaja po predpisih tega zakona.

§ 47.

Pravico in dolžnost vršiti nadzorstvo nad lovom imajo poleg zapriseženih lovskih čuvajev:

1. obča upravná oblastva;
2. šumarski uslužbenci, navedeni v § 136. zakona o gozdovih kakor tudi ostali organi javne varnosti.

§ 48.

Zapriseženi lovski čuvaji kakor tudi organi, navedeni v § 47. tega zakona, imajo pravico zahtevati od vsake osebe, ki jo zalotijo na lovu, na vpogled lovsko karto (§ 27.), a od oseb, ki prodajajo ali nosijo divjačino, potrdilo o izvoru divjačine (§ 26.). Prav tako imajo pravico, da te osebe vprašajo za priimek in ime, poklic, rojstno leto in odkod so.

Ako bi se dotičnik ne mogel pravilno legitimirati ali ako obstoji sum, da je lovska karta ponarejena ali tuja, se mu mora odvzeti lovska karta, lovsko orožje in pribor kakor tudi divjačina, ako se najde pri njem. O tem sestavijo lovski nadzorni organi prijavo in jo izroče obenem z odvzetim orožjem in lovskim priborom najkasneje v 48 urah občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, krajevemu policijskemu oblastvu ali orožniški postaji.

Obrazec prijave, postopek glede odvzetega orožja, pribora in divjačine itd. predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

§ 49.

Ako zalotena oseba zataji svoje ime ali ako se z grožnjo ali silo upre službenemu poslovanju, jo lovski nadzorni organ lahko prime in izroči najbližjemu krajevnemu policijskemu oblastvu, orožniški postaji ali občini.

IV. POGLAVJE.

Povračilo škode po lovu in škode po divjačini.**Povračilo škode.**

§ 50.

Lovski upravičenec je dolžan povrniti:

1. škodo, ki jo z lovom store on sam, njegovi čuvaji, pomočniki, sluge in njegovi lovski gostje, kakor tudi vso škodo, povzročeno po njihovih lovskih pseh (škoda po lovu);

2. praviloma vsako škodo, ki jo v njegovem lovišču stori z lovopustom zaščiteni divjačina (§ 2., odd. I.) na zemljiščih in pridelkih, ki so na teh zemljiščih (škoda po divjačini).

§ 51.

Za škodo, povzročeno v poslednjih dveh mesecih izvestnemu zemljišču po divjih svinjah v iznosu od 300 dinarjev, odgovarja v vsakem primeru lastnik ali zakupnik lovišča, v čigar področju je to zemljišče.

Ako škoda presega 300 dinarjev, pa se divje svinje ne drže stalno v tem lovišču, plačata škodo po polovici lastnik odnosno zakupnik lovišča, v katerem je škoda povzročena, in lastnik ali zakupnik najbližjega lovišča, v katerem se divje svinje stalno drže. Ako je takšnih lovišč več, pa se ne more ugotoviti, iz katerega lovišča so divje svinje prišle, odgovarjajo za to polovico škode lastniki in zakupniki teh po enakih delih, razen če se ugotovi, da divje svinje niso prišle iz teh lovišč. V tem primeru se izplača ta del odškodnine iz sredstev banovinskega lovskega sklada.

§ 52.

Ako pripada lovska pravica v enem lovišču dvojici ali več osebam, odgovarjajo za škodo po lovu kakor tudi za škodo po divjačini solidarno.

§ 53.

Lastnik ali zakupnik lovišča, ki je dolžan poravnati škodo po lovu po §§ 50. in 51., ima pravico do regresa proti neposrednemu krivcu po načelih občega državljanškega zakonika.

§ 54.

Kogar zemljišču preti škoda po divjačini, je upravičen zemljišče ograditi, poditi divjačino s svojega zemljišča in plašiti jo z ognjem in truščem po posebnih čuvanjih ali na drug način, toda s tem ne sme napraviti škode zaščiteni divjačini.

§ 55.

Lovski upravičenec sme z dovoljenjem občega upravnega oblastva prve stopnje tuja zemljišča v svojem lovišču ograditi ali jih pred oškodovanjem po divjačini zaščititi na kakšen drugi način, toda samo tako, da zemljiški lastnik radi tega ne trpi škode.

Toda tudi v tem primeru odgovarja lovski upravičenec za škodo, nastalo radi ograditve kakor tudi za škodo po divjačini (§§ 50. in 51.), razen ako dokaže, da je oškodovanec sam kriv, da podvzeti očuvalni ukrepi niso uspeli.

§ 56.

Škodo, ki jo divjačina napravi po sadovnjakih, hišnih vrtovih in drevesnicah in na posameznem mladem sadnem drevju, mora lovski upravičenec povrniti samo takrat, ako se dokaže, da je bilo podvzeto vse, s čimer razumen gospodar praviloma zavaruje take nasade.

Taki ukrepi so predvsem: ograje vrtov in drevesnic v višini 2 m, beljenje, postavljanje plašil, ovitje sadnega drevja in debel s slamo najmanj 1.50 m visoko in temu enako.

§ 57.

Kjer se v vinogradih, na žitu ali drugih poljskih pridelkih more škoda po lovu ali škoda po divjačini

ugotoviti šele ob trgatvi ali žetvi, se škoda končno oceni za trgatve ali žetve.

Odškodninsko razsodišče.

§ 58.

Zahteve po povračilu škode po lovu ali škode po divjačini do višine 1000 Din rešuje odškodninsko razsodišče, ki se osnuje pri občinah in sestoji iz predsednika, odnosno njegovega namestnika in dveh članov. Zahteve po povračilu škode nad 1000 Din rešujejo redna sodišča.

§ 59.

Predsednika odškodninskega razsodišča kakor tudi njegovega namestnika postavlja za tri leta za eno ali več občin občne upravno oblastvo prve stopnje po poprejšnjem zaslišanju občine in Zveze lovskih društev.

Predsednika odškodninskega razsodišča nadomestuje njegov namestnik, ako je oviran ali obstoje razlogi za izključitev ali odklonitev (§ 65.).

Za predsednika in namestnika se smejo postaviti samo nepristranske, neoporečne (§ 28., toč. 2. do 8.) in pismene osebe, ki točno poznajo poljsko in gozdno gospodarstvo in lov.

Predsednik in njegov namestnik opravita pri občnem upravnem oblastvu prve stopnje prisego, da bosta svojo službo vršila vestno in nepristransko.

Ime in stanovanje predsednika in njegovega namestnika priobči občne upravno oblastvo prve stopnje občini kakor tudi lastnikom in zakupnikom lovišč. občina pa jih objavi na svoj običajni način.

Predsednik in posamezni člani razsodišča imajo pravico do odškodnine za izgubo časa in dejanske potne stroške.

§ 60.

Občne upravno oblastvo prve stopnje zamenja predsednika odškodninskega razsodišča, ako bi ugotovilo, da

ne vrši svoje službe vestno in nepristransko. Isto velja tudi glede predsednikovega namestnika.

§ 61.

Lovski upravičenec, ki ne biva stalno v srezu, kjer ima lovišče, je dolžan občemu upravnemu oblastvu prve stopnje imenovati svojega pooblaščenca, ki stanuje v srezu, ki se mu morajo dostavljati vsa obvestila in odločbe pred odškodninskim razsodiščem. Obče upravno oblastvo prve stopnje priobči ime in stanovanje pooblaščenca občini kakor tudi predsedniku odškodninskega razsodišča.

Če lovski upravičenec ne ustreže tej odredbi, ga oblastvo na predlog predsednika odškodninskega razsodišča pozove, da tekom osmih dni imenuje pooblaščenca. Ako lovski upravičenec niti temu pozivu ne ustreže, mu obče upravno oblastvo prve stopnje samo postavi skrbnika in o tem obvesti lovskega upravičenca kakor tudi predsednika odškodninskega razsodišča.

Postavljenemu skrbniku gre položaj skrbnika po § 25. zakona o občem upravnem postopku, dokler lovski upravičenec ne imenuje svojega pooblaščenca občemu upravnemu oblastvu prve stopnje.

§ 62.

Oškodovanec mora povračilo škode, ki ne presega 1000 Din (§§ 50., 51. in 57.), zahtevati pisмено ali ustno na zapisnik pri pristojni občini tekom osmih dni, odkar je izvedel za škodo, toda najkasneje tekom šestih mesecev, odkar je škoda nastala. Zemljišče, na katerem je škoda povzročena, in višino odškodnine, ki se zahteva, je treba točno označiti.

V primerih, označenih v §§ 50., 51. in 57. tega zakona, mora oškodovanec istočasno zaprositi tudi za ocenev škode. Radi tega je treba zahtevati odškodnino še v času, dokler se škoda lahko vidi in oceni, toda vse-kakor pred začetkom trgatve ali žetve.

Če oškodovanec ne zahteva odškodnine v omenjenem roku, odnosno če opusti zahtevo po ocenitvi v primeru §§ 50., 51. in 57. tega zakona, ugasne vsakršna pravica do odškodnine.

§ 63.

Predsednik občine obvesti v roku treh dni lovskega upravičenca ali njegovega pooblaščenca (§ 61.) o predloženi zahtevi po odškodnini in odredi za nadaljnjih pet dni narok za poravnalni poizkus, h kateremu povabi oškodovanca in lovskega upravičenca.

Ako ne uspe poravnalni poizkus, občina v roku treh dni obvesti predsednika odškodninskega razsodišča.

§ 64.

Predsednik razsodišča odredi razpravo na mestu samem in pozove lovskega upravičenca kakor tudi oškodovanca, da k temu naroku odredita vsak svojega člana razsodišča.

Lovski upravičenec in oškodovanec nista dolžna prejš obvestiti predsednika razsodišča o osebah, ki sta ju iztrala v odškodninsko razsodišče, toda morata, ako se sama ne udeležita razprave, vročiti svojima članoma razsodišča veljavno pooblastilo.

Lovski upravičenec ali njegov pooblaščenec (§ 61.) kakor tudi oškodovanec smeta prisostvovati razpravi odškodninskega razsodišča, toda njihova odsotnost ne ovira, da bi se razprava ne izvedla. Obe stranki imata pravico, da radi zvedeniške izjave pred odškodninskim razsodiščem pozoveta k razpravi na svoje stroške zemljedelske, gozdarske in lovske strokovnjake. Obe stranki imata pravico posluževati se tudi pravnega zastopnika, toda morata sami nositi stroške zastopnika-pooblaščenca.

Ako stranka opusti imenovanje svojega člana razsodišča ali ako pride ta brez veljavnega pooblastila, pa dotična stranka ne imenuje brez odloga in za isto razpravo druge osebe. odredi člana razsodišča za to stranko predsednik občine.

§ 65.

Predsednik odškodninskega razsodišča se izključuje od poslovanja v primerih, predvidenih v § 15. zakona o občem upravnem postopku.⁶ Kadar obstoja kakšen teh razlogov, obvesti predsednik ali njegov namestnik po službeni dolžnosti obče upravno oblastvo prve stopnje. Iz istih razlogov smejo stranke zahtevati njihovo odklonitev pri občem upravnem oblastvu prve stopnje, ki končno odloča.

§ 66.

Odškodninsko razsodišče izreka svojo odločbo po svobodnem preudarku in z večino glasov. Ako so glasovi glede višine odškodnine razdeljeni na več nego dvoje mnenj, tako da nima nobeno absolutne večine, tedaj se glasovi, oddani za najvišjo vsoto, prištevajo glasovom, danim za najbližjo nižjo, dokler ni na ta način dosežena absolutna večina glasov. Ako so razlike v mnenjih glede točnosti glasov, kakor je to ugotovil predsednik, odloči o tem plenum odškodninskega razsodišča.

⁶ »Službeni list« št. 26/4 iz l. 1931. — § 15. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

Upravni organ je izključen poslovati v sivareh:

1. v katerih je stranka ali sam ali njega žena (mož), čeprav je zakon razvezan ali ločen, ali je stranka zaročenka (zaročenec) ali sorodnik po krvi v premi vrsti ali v stranski vrsti do četrtega kolena ali po zakonu (braku) do drugega kolena, čeprav zakona več ni;
2. v katerih je stranka njegov posinovitelj, pohčheriteljica, posvojenec, rednik ali rejenec;
3. v katerih je stranka njemu ali njegovim otrokom krstni boter ali narobe;
4. v katerih je bil ali je še pooblaščenec, poslovodja, varuh ali skrbnik, varovanec ali oskrbovanec ali pa je bil v stvari za pričo ali za izvedenca;
5. v katerih je pooblaščenec oseba, s katero je po krvi soroden v premi vrsti, v stranski vrsti ali po zakonu (braku) do drugega kolena;
6. v katerih izpodnašajo drugi važni razlogi očitvidno njegovo popolno nepristranost;
7. v katerih je izdal v nižji stopnji odločbo, ki je v pri-
tožbi.

§ 67.

Predsednik odškodninskega razsodišča naj si prizadeva, da se stranke poravnajo tako glede odškodnine kakor tudi glede stroškov postopanja. Ako poravnava ne uspe, razsodišče razsodi na mestu samem:

1. ali je škoda res povzročena z izvrševanjem lova (škoda po lovu) ali po divjačini (škoda po divjačini) in po kakšni divjačini;

2. ali so točne navedbe strank glede činjenic, ki po §§ 55. in 56. tega zakona vplivajo na vprašanje povračila škode, in nazadnje

3. kolikšna je resnična škoda.

Na osnovi tako ugotovljenega stanja stvari izreče odškodninsko razsodišče odločbo o zahtevi po odškodnini in višini odškodnine kakor tudi o stroških postopanja. Odločbe odškodninskega razsodišča niso podvržene nobeni taksi.

§ 68.

Ako bi se po mnenju odškodninskega razsodišča višina škode mogla točno ugotoviti šele ob trgatvi ali žetvi, odloži razsodišče na zahtevo katere izmed strank razpravo in ponovi ogled na mestu samem pred trgatvijo ali žetvijo.

§ 69.

Osebnе stroške (§ 169. zakona o občem upravnem postopku)⁷ nosi vsaka stranka sama. Posebne stroške oblastev (§ 168. zakona o občem upravnem postopku),⁸ ka-

⁷ »Službeni list« št. 26/4 iz 1931. l. — § 169. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

Vsaka stranka trpi sama svoje osebne stroške, povzročene s postopanjem, kakršni so: stroški za prihajanje, za zamudo časa in za plačevanje zastopnika-pooblaščenca.

⁸ § 168. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

Posebne izdatke oblastva v gotovini, ki jih povzroča postopanje o kakšnem predmetu (kakor: potni stroški uradnih organov in uradnih izvedencev, pristojbine prič in izvedencev, stroški ogleda, pristojbine za razglase), trpi praviloma stranka, ki je v lastnem interesu zahtevala postopanje oblastva, ali

mor spadajo tudi pristojbine članov odškodninskega razsodišča (§ 59., odst. 6. tega zakona), nosi ona stran-ka, po katere krivdi je povzročeno vse postopanje ali neki njegov del.

Ako odškodninsko razsodišče ne prizna nobene odškodnine, mora nositi posebne stroške oblasti oni, ki je zahteval odškodnino.

Ako odškodninsko razsodišče prizna odškodnino v višjem znesku, kot jo je ponudil lovski upravičenec pri poravnalnem poizkusu (§§ 63. in 67.), trpi na odškodni-no obsojeni vse omenjene stroške. Ako razsodišče pri-zna odškodnino v enakem ali nižjem znesku, kot jo je po-nudil lovski upravičenec pri poravnalnem poizkusu, jih trpi oni, ki je zahteval višjo odškodnino.

§ 70.

O razpravi pred odškodninskim razsodiščem se se-stavi zapisnik, v katerem je treba navesti dan razprave, imena predsednika in članov razsodišča, stranke, ki so bile pred razsodiščem, kratko vsebino njihovih predlo-gov, uspeh poravnalnega poizkusa in ogled na mestu samem. Dalje se mora v zapisniku zabeležiti utemeljena odločba.

stranka, kateri v prid se vrši postopanje, odnosno stranka, za-radi katere je oblastvo samo uvedlo postopanje.

Če se je povzročilo celotno postopanje ali kakšen njegov del po krivdi ali iz objesti posamezne osebe, ki se udeležuje postopanja, mora ta oseba trpeti te stroške.

Stroške izvršbe trpi zavezanec. Če so neizterljivi, jih trpi stranka, na katere predlog se je opravila izvršba.

Če trpi stroške kakšnega postopanja več oseb, jih je med nje sorazmerno razdeliti.

Stranki, ki pokrene v lastnem interesu kakšno postopanje ali kakšno poslovanje v tem postopanju, se sme naročiti, da položi za to primeren predjem, ki ga je obračunati v glavni odločbi (§ 103.).

§ 103. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

Oblastvo mora uradoma paziti na to, da se ogled ne zlo-rabi, odnosno, da se komu ne dela škoda glede njegove umet-niške, poslovne ali poklicne tajnosti.

Zapisnik, ki velja obenem kot odločba, podpišejo predsednik in člani razsodišča. Ako kateri član razsodišča odreče podpis zapisnika, se to z navedbo razloga zabeleži v zapisnik.

Po zaključeni razpravi izroči predsednik razsodišča zapisnik občini.

§ 71.

Strankam se dostavi po en odpravek odločbe, podpisan od vseh članov odškodninskega razsodišča po predpisih o osebnem dostavljanju (§ 48. zakona o občem upravnem postopku).⁹

⁹ »Službeni list« št. 26/4 iz l. 1931. — § 48. zak. o občem upravnem postopku se glasi:

(1) Vročitev se mora opraviti v naslovljenčeve roke:

1. če to določa poedini upravni predpis;

2. če je dan vročitve odločilen za računanje neodložnih rokov;

3. če to odredi oblastvo iz posebnih razlogov.

(2) Tak način vročanja označi oblastvo na spisu samem. Kadar se pa spis vroči v omotu, tudi na omotu.

(3) Kadar se vročitev ne da izvršiti na ta način, se pozove oseba, ki ji je spis vročiti, s pismenim naznanilom, naj bo zaradi sprejema spisa v svojem stanovanju, obrtnem ali poslovnem prostoru, v delavnici ali pisarni na določen dan in ob določeni uri, ki se ji morata obenem navesti. To naznanilo se pusti v tem prostoru; če pa so ti prostori zaprti, se nabije naznanilo na vhodna vrata vpričo dveh polnoletnih oseb, ki se morata podpisati na njem. Če se stranka temu pozivu ne odzove, je postopati po § 47.

(4) Na pravno veljavnost vročitve ne vpliva, če se naznanilo poškoduje ali uniči.

(5) Vročitev osebam, navedenim v §§ 49. in 50., velja za opravljeno stranki sami.

§ 47. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(1) Kadar se vročitev ne da opraviti niti neposredno osebi, ki ji je treba kaj vročiti, niti po § 46., položi vročevalec spis, če je bilo treba opraviti vročitev po pošti, pri poštnem uradu v kraju vročitve (§ 44., odstavek 1.), v ostalih primerih pa pri občini v kraju vročitve. Pismeno naznanilo o tem nabije vročevalec na vrata stanovanja, poslovnega prostora, delavnice ali pisarne vpričo polnoletne osebe, ki se mora na naznanilu podpisati.

(²) Vročevalec mora označiti na naznanilu z besedami dan, ko je naznanilo nabil.

(³) Vročitev velja za opravljeno, če se je naznanilo po predpisih nabilo in spis položil.

(⁴) O tem, da se je opravila vročitev na ta način, se mora poročati oblastvu, ki je odredilo vročitev.

(⁵) Na pravno veljavnost vročitve ne vpliva, če se naznanilo poškoduje ali uniči.

§ 46. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(¹) Kadar onega, ki mu je kaj vročiti, ni najti v stanovanju, se sme opraviti vročitev pravnoveljavno vsakemu odraslemu domačinu, ki se tam najde in o katerem vročevalec ve, da spada k rodbini, hišnemu gospodarstvu ali da tam služi.

(²) Kadar ni najti niti takih oseb, se sme opraviti vročitev zakupodavcu (najemodavcu) ali čuvarju hiše, ki tam stanuje, ako pristanejo na to.

(³) Kadar je treba opraviti vročitev v delavnici, poslovnem prostoru ali v pisarni, pa naslovljenca ni tamkaj, se sme opraviti vročitev kateri izmed navzočnih odraslih oseb, o kateri vročevalec ve, da spada k rodbini ali da je tam nameščena.

§ 44., odst. (¹) in (²) zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(¹) V kraju, kjer je treba opraviti vročitev, se opravljajo vročitve redoma v naslovljenčevem stanovanju, poslovnem prostoru, delavnici ali pisarni; vendar pa je vročitev pravnoveljavna, kjerkoli in kadarkoli se je opravila naslovljencu, razen če jo je odklonil po pravici, ki mu jo daje naslednji odstavek. Kadar naslovljenec nima navedenih prostorov, se mu sme opraviti vročitev, kjerkoli ga najdejo.

(²) Vročitve izven prostorov, navedenih v odstavku 1., prav tako tudi vročitve ob nedeljah in praznikih ali ponoči se smejo opravljati samo po izrečnem dovoljenju oblastva, ki je odredilo vročitev. To se daje samo iz posebno važnih razlogov. Dovoljenje mora biti zabeleženo na spisu samem, ki ga je treba vročiti, kakor tudi na omotu, če se vroča spis v omotu. Če takega dovoljenja ni, naslovljenec ni dolžan sprejeti spisa. Omejitve vročanja ob nedeljah in praznikih ne velja za vročanje po pošti.

§ 49. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(¹) Kadar zastopa stranko pooblaščenec (§ 21.) z domovališčem (§ 5., točka 3.) v kraljevini, je opravljati vročitve, dokler pooblastilo ne prestane, temu pooblaščenцу.

(²) Kadar ima več strank za isti predmet skupnega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, velja vročitev za opravljeno vsem, če se je izročil njemu en izvod onega, kar je bilo treba vročiti.

(³) Kadar ima stranka več zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec, velja vročitev za opravljeno, če se izroči enemu izmed njih izvod onega, kar je bilo treba vročiti.

§ 21. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(1) Kolikor ne zahteva oblastvo po upravnih predpisih ali po bistvu stvari izrečno osebne navzočnosti, sme pooblastiti stranka ali njen zakoniti zastopnik pooblaščenca za zastopanje.

(2) Poleg pooblaščenca sme tudi pooblastilec sam v lastnem imenu podajati izjave, a tudi oblastvo si sme priskrbeti potrebne izjave neposredno od pooblastilca. Kadar so izjave različne, obvelja izjava pooblastilčeva.

(3) Tudi če stranka za kakšen predmet ni določila pooblaščenca, sme nastopiti pred oblastvom v spremstvu svojega pomočnika, ki sme edino njej dajati obvestila in nasvete. Tudi dolžnost osebne navzočnosti sama ne jemlje še stranki pravice, da se posluži tega pomočnika.

§ 5., t. 3. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

3. v ostalih stvareh po domovališču (domicilu) stranke, to je po kraju, kjer se je ta oseba nastanila z namero, da tam stalno prebiva. Če je več strank, se pristojnost določa po toženi stranki, odnosno po stranki, zoper katero se je postopanje uvedlo. Če stranka nima domovališča v kraljevini, se pristojnost določa najprvo po kraju bivališča, naposled pa po kraju poslednjega domovališča ali bivanja v kraljevini. Kadar se na ta način ne da določiti pristojnosti ali pa je nevarno odlašati, se določi pristojnost po kraju, kjer je povod za voditev postopanja.

§ 50. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(1) Kadar je bila oseba, ki stanuje v kraju oblastva, pooblaščenca, da sprejema vročitve za drugo osebo, se opravljajo vročitve temu pooblaščenca.

(2) Kadar bi se z neposrednim vročanjem stranki ali njenemu zastopniku-pooblaščenca znatno zavlačevalo postopanje, sme oblastvo naročiti stranki, naj navede za kakšen predmet v določenem roku pooblaščenca za sprejemanje vročitev, ki stanuje na sedežu tega oblastva. Če stranka ne ugodí temu naročilu, sme oblastvo postopati po § 25.

(3) Več strank, ki nastopajo skupno z istovetnimi interesi, a nimajo skupnega pooblaščenca, mora prijaviti ob prvem pravnem dejanju oblastvu skupnega pooblaščenca za sprejemanje vročitev, ki stanuje na sedežu oblastva. Če postavijo enega izmed sebe za skupnega pooblaščenca za sprejemanje vročitev, ni treba, da bi ta stanoval v kraju oblastva, kolikor to ne nasprotuje 2. odstavku tega paragrafa. Sicer pa velja za pooblaščenca tisti izmed njih, ki je na prvi skupni vlogi podpisan ali naveden. Kadar se ta mogoče ne da tako določiti ali kadar je treba uporabljati 2. odstavek tega paragrafa, sme

§ 72.

Član razsodišča, ki brez važnih razlogov ne bi hotel vršiti prevzeto dolžnost, nosi vse stroške postopanja, ki so nastali po njegovi krivdi. Razen tega odgovarja tudi za vso drugo škodo po predpisih občega državlanskega zakona.

Odločbo o kritju stroškov postopanja izreče na zahtevo katere izmed strank obče upravno oblastvo prve stopnje.

oblastvo določiti za pooblaščenca katerokoli izmed teh strank, ki jo ima za najpripravnjšo, ali pa postopati po 2. odstavku. Če je število strank veliko ali če so iz raznih krajev, smejo stranke prijaviti, a oblastvo tudi samo določiti več takih pooblaščenec z navedbo, koga zastopajo.

(4) Pooblaščenec za sprejemanje vročitev, postavljen za poedino osebo, ji mora vsakokrat brez odloga poslati vročeni spis. Prav tako mora obvestiti tudi skupni pooblaščenec nemudoma o tem posamezne osebe ter jim dovoliti, da vpogledajo, prepišejo in overovijo spis, ki ga mora praviloma čuvati on.

(5) Določbe odstavka § 49., odst. 2. veljajo tudi glede pooblaščenca za prejemanje vročitev.

(6) V spisu, ki se vroča, je treba navesti vse osebe, katerim se spis vroči in po katerem pooblaščenca.

§ 25. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

(1) Če pravdno nesposobna stranka nima zakonitega zastopnika ali če se naj še opravi kako dejanje zoper osebo, čije bivališče ni znano, sme postaviti oblastvo, kadar to zahteva važnost in nujnost stvari, za ta primer skrbnika ob strankinih stroških. Za stvari iz pristojnosti selskih občin postavlja te skrbnike pristojni sreski načelnik. O tej postavitvi mora oblastvo obvestiti pristojno skrbstveno oblastvo.

(2) Na isti način se postavlja skrbnik tudi takrat, kadar naj se opravi posel, ki se nikakor ne more odložiti, pa ni moči dotične osebe o pravem času poklicati. Ta postavitev velja, dokler se ne pojavi stranka, ki jo je treba obvestiti o opravljenem poslu.

(3) Postavljena oseba mora prevzeti skrbstvo, kolikor po veljavnih predpisih o skrbstvu ni upravičena odkloniti to dolžnost. Skrbnik ima v dotični stvari pravni položaj zakonitega zastopnika. Ta skrbnik se mora udeleževati postopanja, dokler se ne prijavi zakoniti zastopnik, odnosno stranka sama ali njen pooblaščenec.

§ 73.

Odločbe odškodninskega razsodišča, kolikor se na-
našajo na zahtevano odškodnino, so izvršne.

Proti izreku o stroških imajo stranke pravico do
pritožbe po splošnih predpisih na obče upravno oblastvo
prve stopnje, čigar odločba je končna.

Prcti odločbi odškodninskega razsodišča je dopustna
ničnostna tožba pri rednem sodišču po predpisih § 692.
zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnah¹⁰ iz

¹⁰ Mišljen je § 595. civilnopravnega reda, po katerem je
izrek razsodišča med drugim ničen tudi če:

2. stranki, ki zatrjuje ničnost izreka, ni bilo dopuščeno v
postopanju pred razsodiščem pravno zaslišanje;

3. če je bilo pri sestavi razsodišča ali pri razsojanju krše-
no zakonito (ali pogojeno) določilo ali če izvirnik in izdaje raz-
sodbe niso bile podpisane od vseh razsodnikov;

4. če je bila odklonitev razsodnika po razsodišču neupra-
vičeno zavrnjena;

5. če je razsodišče prekoračilo meje svoje naloge;

6. če razsodba krši obvezna zakonita določila;

8. če so dani pogoji, pod katerimi se da sodna razsodba
v smislu § 530., šte. 1. do 7., izpodbijati s tožbo na obnovitev.

§ 530. pa se glasi v izvlečku:

S sodbo zaključeno postopanje se more na predlog stran-
ke obnoviti:

1. če je listina, na kateri temelji sodba, lažna ali po-
narejena;

2. ako je priča ali izvedenec zagrešil lažnivo izjavo ali
nasprotnik pri zaslišanju krivo prisegel in se sodba opira na
to izjavo;

3. ako se je sodba dosegla po goljufivem, sodno kaznivem
dejanju zastopnika stranke, njenega nasprotnika ali njegovega
zastopnika;

4. ako je sodnik pri izreku sodbe ali pri kateri prejšnji
odločbi, na kateri temelji sodba, z ozirom na pravni spor v
škodo stranke zagrešil sodnokaznivo kršitev svojih uradnih
dolžnosti;

5. ako je bila sodnokazenska sodba, na kateri temelji
razsodba, razveljavljena po drugi pravomočni sodbi;

razlogov, navedenih v § 691. istega zakona, a do uveljavljenja tega zakonika po sedanjih predmetnih zakonitih predpisih.

§ 74.

Odločbe odškodninskega razsodišča izvršuje obče upravno oblastvo prve stopnje z administrativno izvršbo (§ 137. zakona o občem upravnem postopku).¹¹

§ 75.

Z banovinsko uredbo (čl. 90. ustave) se določijo bližje odredbe o ocenitvi lovne škode po divjačini v smislu tega zakona kakor tudi o postopku pred odškodninskim razsodiščem.

V. POGLAVJE.

Pospeševanje lovstva.

Lovska društva.

§ 76.

Gojenju divjačine in pospeševanju lovstva, strokovni izobrazbi in organiziranju lovcev kakor tudi čim bolj-

7. ako stranka zazna za nova dejstva ali najde ali se ji omogoči, da uporabi dokazilno stvarino, katere doprinos in uporaba bi v prejšnjem postopanju dovedla do ugodnejše razsodbe v glavni stvari.

Radi v točki 7. navedenih okolišnosti je obnovitev le takrat dopustna, če je bilo stranki brez njene krivde onemogočeno uveljavljati nova dejstva ali dokazila pred zaključkom ustne razprave, ki ji izvira sodba prve stopnje.

¹¹ »Službeni list« št. 26/4 iz l. 1931. — § 137. zakona o občem upravnem postopku se glasi:

Administrativno izvršbo po tem zakonu opravlja obče upravno oblastvo. Kolikor ni določeno v poedinih predpisih kaj drugega, mora opravljati to oblastvo tudi izvršbe odločb drugih oblastev in javnopravnih oseb, ki se izvršujejo administrativno, če jim samim ne gre pravica za to izvršbo. Omenjena oblastva in javnopravne osebe se obračajo zaradi tega s posebnimi vlogami na izvršilno oblastvo. Glede pristojnosti izvršilnega oblastva je smiselno uporabljati določbe tega zakona o pristojnosti.

šemu in vestnejšemu izvrševanju zakona in predpisov o lovu služijo lovška društva. Lovska društva morajo pripadati Zvezam lovskih društev, a Zveze lovskih društev se združijo v Osrednji zvezi lovskih društev kraljevine Jugoslavije.

Zveze lovskih društev se morajo osnovati za vsako banovino, a Osrednja zveza lovskih društev v Beogradu. Za območje mesta Beograda izda odločbo minister za šume in rudnike na predlog Osrednje zveze lovskih društev.

Za eno banovino se sme priznati samo ena Zveza lovskih društev, za vse državno ozemlje pa ena Osrednja zveza lovskih društev kraljevine Jugoslavije.

§ 77.

Zveze lovskih društev in Osrednja zveza lovskih društev so dolžne na zahtevo upravnih ali sodnih oblasti dajati mnenja o vprašanih glede lovstva, pooblašcene so oblastvom podajati predloge za pospeševanje lovnega gospodarstva in celokupnega lovstva.

§ 78.

Pravila lovskih društev kakor tudi Zveze lovskih društev odobruje ban, odnosno upravnik mesta Beograda, pravila Osrednje zveze lovskih društev pa odobruje minister za notranje posle v sporazumu z ministrom za šume in rudnike.

§ 79.

Zveza lovskih društev je dolžna sprejeti za člana vsako lovsko društvo, čigar pravila ustrezajo predpisom § 78. tega zakona. Ako Zveza katerega lovskega društva ne sprejme ali ga izključi, ima uprava dotičnega lovskega društva pravico do pritožbe na Osrednjo zvezo lovskih društev.

Proti odločbi Osrednje zveze je dovoljena pritožba na ministra za šume in rudnike.

§ 80.

Lovsko društvo nikakor ne sme omejevati svojih članov glede svobodne udeležbe pri dražbi lovišč.

Radi zlorabe v tem pogledu se po tem zakonu kaznuje krivec kakor tudi oni, ki mu zavestno pomaga, da napravi zlorabo.

§ 81.

Zveze lovskih društev in Osrednja zveza lovskih društev so podvržene v svojem poslovanju razen nadzorstvu rednih nadzornih oblastev tudi še nadzorstvu ministra za šume in rudnike ter so dolžne predlagati mu letno poročilo o svojem delovanju.

Lovna statistika.

§ 82.

Lastniki in zakupniki lovišč kakor tudi lovska društva so dolžni, da radi zbiranja podatkov za lovno statistiko predlagajo v dveh izvodih točen spisek vsakršne na njihovem lovišču v prejšnjem koledarskem letu ubite ali ujete divjačine kakor tudi druge predpisane statistične podatke. Ti podatki se predlagajo vsako leto najdalj do konca februarja občini, na katere ozemlju je njihovo lovišče, odneno sedež društva. En izvod spiska pošlje občina državnemu statističnemu uradu, drugi izvod pa občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, ki zbere podatke za ves srez in jih predloži banu.

Obrazce kakor tudi ostale odredbe za lovno statistiko predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

Lovski sklad.

§ 83.

Ban upravlja »banovinski lovski sklad«, ki se osnuje v vsaki banovini in služi pospeševanju lovstva dotične banovine. Za pospeševanje lovstva na ozemlju vse države se ustanavlja pri ministrstvu za šume in rudnike »osrednji lovski sklad«.

V banovinski lovski sklad se steka:

1. 10 dinarjev, kateri znesek se plača povrh državne takse od vsake lovske karte po § 29. tega zakona, 150.— dinarjev pa od vsake lovske karte po § 30. tega zakona;

2. 3% taksa, plačana o priliki dražbe občinskih lovišč (§ 8.);

3. polovica denarnih kazni, prisojenih za prestopke po tem zakonu (poglavje VI.);

4. prisojene odškodnine za neupravičeno ulovljeno divjačino (§§ 87., točka 1. in 92.);

5. kupnina, dosežena s prodajo zaseženega orožja, lovskega pribora in divjačine (§§ 26. in 95.);

6. donos lovnih dovolilnic (§ 102.), kakor tudi

7. morebitni drugi dohodki.

§ 84.

Denarna sredstva v § 83. omenjenih skladov se ne smejo uporabljati za druge namene kakor samo za pospeševanje lovstva, lovsko literaturo, znanstvena raziskovanja v področju lovstva, denarne podpore lovskim zvezam in Osrednji zvezi, uničevanje škodljive divjačine, preprečevanje kužnih bolezni divjačine, prirejanje tečajev za izobrazbo lovskega osebja in odškodnine za škodljivo divjačino po odredbah tega zakona.

8% od letnih dohodkov banovinskega lovskega sklada se odstopi za osrednji lovski sklad pri ministrstvu za šume in rudnike.

Pravila o uporabljanju in upravljanju banovinskega lovskega sklada se predpišejo z banovinsko uredbo (čl. 90. ustave). Za osrednji lovski sklad izda pravila minister za šume in rudnike.

VI. POGLAVJE.

Kazenske odredbe.

Kazni.

§ 85.

Z denarno kaznijo od 30 do 300 dinarjev ali z zaporom od 1 do 10 dni naj se kaznuje:

1. lovec, ki na zahtevo uradnih lovskih nadzornih organov ne pokaže lovske karte;

2. kdor se pregreši proti odredbam iz § 33. tega zakona;

3. kdor namenoma zaradi lova vodi psa v tuje lovišče ali lovi v zakonito prepovedanem času s psi (§ 21.);

4. kdor pse namenoma ali po nemarnosti spušča v tuje lovišče ali kdor se pregreši proti odredbam § 39. tega zakona;

5. kdor proti predpisu iz 2. odstavka § 3. tega zakona uporabi strelno orožje.

§ 86.

Z denarno kaznijo od 50 do 500 dinarjev ali z zaporom od 1 do 14 dni naj se kaznuje;

1. kdor se pregreši proti odredbam iz §§ 25. in 26. izvzemši primer § 87., točke 2. tega zakona;

2. kdor lovsko karto proda ali jo odstopi drugemu v uporabo (§ 32.);

3. kdor izvršuje lov, a si vobče ni nabavil lovske karte;

4. kdor lastnika ali lovskega zakupnika ali onega, ki lovi z njegovim dovoljenjem, neupravičeno ovira pri izvrševanju lova ali ga napada;

5. kdor pri gonji namenoma ubije divjačino, ki za to ni določena (§ 37.), poleg tega pa naj plača še odškodnino po § 92.;

6. kdor neupravičeno ujame mlado zaščiteno divjačino ali razdira gnezda in jemlje jajca iz gnezda;

7. kdor proti predpisu iz § 82. pravočasno ne predloži predpisanih podatkov za lovno statistiko.

§ 87.

Z denarno kaznijo od 100 do 1000 dinarjev in z zaporom od 1 do 10 dni ali z eno od obeh dveh kazni naj se kaznuje:

1. kdor divjačino, zaščiteno z lovopustom, lovi med prepovedanim časom, odnosno kdor lovi v prepovedanem ozemlju, četudi na lastnem lovišču (§§ 10. in 97.), poleg tega pa naj plača odškodnino po § 92. tega zakona; ako to zagreši sam upravičenec, tedaj zapade vsa odškodnina v prid banovinskemu lovskemu skladu;

2. kdor izda neresnično potrdilo o izvoru divjačine (§ 26.);

3. kdor divjačino, zaščiteno z lovopustom, lovi z zanjkami, mrežami, pastmi ali na drug nedovoljen način (§ 21.), kolikor za to nima posebnega pooblastila (§ 20.);

4. kdor prekrši odredbe § 14. tega zakona;

5. kdor prekrši odredbe § 80. tega zakona;

6. komur se dokaže, da je s prekršiteljem pod točko 1. tega paragrafa bil v sporazumu, mu služil kot gonjač ali mu pomagal na kakršenkoli način.

§ 88.

Z denarno kaznijo od 150 do 1500 dinarjev in z zaporom od 5 do 14 dni ali z eno od obeh kazni naj se kaznuje:

1. kdor brez dovoljenja lastnika ali zakupnika lova vedoma lovi v njihovem lovišču, poleg tega pa naj plača za ubito divjačino odškodnino po § 92. tega zakona.

2. kdor se pri kršitvi tega zakona maskira ali lovskemu nadzornemu organu zataji svoje ime ali navede napačno ime ali se mu upre z grožnjo ali s silo, kolikor v činu ni zapopadeno katero težje kaznivo dejanje.

§ 89.

Kdor zagreši kaksno drugo dejanje, ki ni navedeno v §§ 85.—88. tega zakona, ki pa je po tem zakonu prepovedano, se kaznuje z denarno kaznijo od 30 do 1000 dinarjev.

Višina denarnih kazni, predvidenih v §§ 85.—89., se lahko zniža ali zviša radi izpremenljivih ekonomskih prilik z banovinsko uredbo (čl. 90. ustave).

§ 90.

Poleg kazni, predvidenih s tem zakonom, se mora izreči razsodba:

1. na izgubo ujete divjačine v primerih: § 86. točke 1., 3. in 6., § 87. točke 1., 2. in 3. in § 88.;

2. na zasego lovskega orožja in pribora, s katerim je bilo dejanje izvršeno, v primerih: § 86. točke 6., § 87. točke 1. in 4. in § 88.;

3. na odvzem lovske karte v primerih, navedenih v §§ 28. in 29. tega zakona.

§ 91.

Obsodbe po tem zakonu izreka obče upravno oblastvo prve stopnje, v čigar področju je bilo kaznivo de-

janje izvršeno. Ako je bilo kaznivo dejanje zagrešeno v področjih več oblastev, je pristojno ono obče upravno oblastvo prve stopnje, ki mu je bilo dejanje najprej prijavljeno.

Kaznovanje po predpisih tega zakona ne ovira preganjanja po kazenskem zakoniku.

Odškodnina.

§ 92.

Poleg kazni, predvidene s tem zakonom, se prekršitelj obsodi v korist oškodovancu, da za vsak primer ubite, poškodovane ali ujete divjačine plača na račun odškodnine vrednost enega živega primera enake divjačine po ceniku. Za divjačino, ki je bila določena za razmnoževanje ali kakšnemu drugemu posebnemu namenu, se predvideva v ceniku posebna vrednost.

Cenik o odškodninah se izda ter z ozirom na izmenljive lovne in tržne prilike izmenjuje z banovinsko uredbo v smislu čl. 90 ustave.

Na področju onih banovin, ki so navedene v § 98. kakor tudi v poslednjem primeru § 87., točke 1. tega zakona, se vplačana odškodnina steka v banovinski lovski sklad.

Lovskemu upravičencu, ki ni zahteval odškodnine po tem zakonu pred upravnimi oblastvi, ostaja pravica, da toži krivca pred rednim sodiščem.

§ 93.

Kadar prejme obče upravno oblastvo prve stopnje prijavo ali samo izve za kakšno kaznivo dejanje po tem zakonu, uvede po službeni dolžnosti brez odlaganja postopanje. K razpravi se poleg prijavitelja in obtoženca pozove tudi lovski upravičenec.

§ 94.

Ako se proti zakonu pregreši več oseb skupno, jamčijo solidarno za povračilo škode.

§ 95.

V razsodbi radi kaznivih dejanj, ki se kaznujejo po tem zakonu, se vedno izreče: sodba glede kazni (§§ 85. — 89. in 103.), sodba o zasegi divjačine, orožja, lovskega pribora in odvzemu lovske karte (§ 90.), o odškodnini (§ 92.) kakor tudi o stroških postopanja.

Zasežene reči, kolikor se ne morejo uničiti, se prodajo v korist banovinskemu lovskemu skladu. Natančnejše predpise izda minister za šume in rudnike s pravilnikom.

VII. POGlavJE.

Prehodne odredbe.

§ 96.

Banovinski svet odloči v smislu čl. 90. ustave z banovinsko uredbo o tem, kdaj in na kakšen način se predpisi I. poglavja tega zakona, po katerih se lovska pravica na občinskih loviščih daje v zakup, uporabljajo tudi na onem ozemlju v njihovih banovinah, na katerem je po dosedanjih zakonih pravica pripadala državi.

§ 97.

Na ozemlju banovine, na katerem je po dosedanjih zakonih pripadala lovska pravica državi, imajo lastniki neprekinjenega zemljišča v smislu §§ 4. in 15. tega zakona pravico, zahtevati pri pristojnem občem upravnem oblastvu prve stopnje, naj se jim zemljišče izloči kot zasebno lovišče in vnese v kataster lovišč.

§ 98.

Dokler ne bodo po odredbah iz § 96. tega zakona občinska lovišča oddana v zakup, sme na področju banovin izvrševati lov samo, kdor ima poleg lovske karte, predpisane v § 27. tega zakona, tudi še posebno izkaznico, zvano »lovno dovolilnico«.

§ 99.

Na področjih banovin, omenjenih v § 98. tega zakona in za čas tamkaj označen, ne morejo dobiti lovske karte niti lovne dovolilnice osebe, ki niso člani katerega lovskega društva, organiziranega v Osrednji zvezi lovskih društev kraljevine Jugoslavije (§§ 76. in 105.).

§ 100.

Lovne dovolilnice na teh področjih izdajajo obča upravna oblastva prve stopnje za dobo enega leta.

Lovna dovolilnica se izda:

1. za lov v področju sreza;
2. za lov na področju banovine;
3. za lov na področju več banovin.

Lovna dovolilnica ne daje pravice do lova v področjih, kjer so lovišča oddana v zakup, tudi ne na izločenih lastnih loviščih (§ 97.), kar mora biti navedeno v lovni dovolilnici. Natančnejše odredbe o lovni dovolilnici predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

Vsi predpisi tega zakona, ki se nanašajo na nošenje lovske karte, na dolžnost njenega pokazanja lovskim nadzornim organom kakor tudi na kaznovanje radi prepovedane uporabe lovske karte, veljajo tudi v pogledu lovne dovolilnice.

§ 101.

Lovne dovolilnice ne morejo dobiti razen oseb, naštetih v § 28. tega zakona, tudi ne čuvaji državnih, občinskih, vaških in samostanskih gozdov in posestev na področju sreza, v katerem službujejo.

§ 102.

Obče upravno oblastvo prve stopnje vodi poseben spis o lovnih dovolilnicah. Dohodki od lovnih dovolilnic gredo v banovinski lovski sklad (§ 83.).

§ 103.

Na področju banovin, navedenih v § 98., kakor tudi za tamkaj navedeni čas, je dovoljeno prodajati divjačino samo osebam, ki se morejo izkazati z lovno dovolilnico. Prekupci divjačine in vsi oni, ki pripravljajo divjačino za jed in prodajo v javnih lokalih, so dolžni na zahtevo oblasti povedati osebo, od katere so divjačino kupili. Kdor se pregreši, se kaznuje po § 86., točki 1., tega zakona.

Lovno-policijske odredbe iz II. poglavja tega zakona se morajo smiselno uporabljati tudi za te kraje.

§ 104.

Na področjih banovin, omenjenih v § 98. tega zakona, kakor tudi za tam označeni čas, se predpisi tega zakona o povračilu škode ne uporabljajo, izvzemši za splošno škodo po predpisih § 92. tega zakona. Te odškodnine gredo v banovinski lovski sklad (§ 83.).

§ 105.

Sedanja Osrednja uprava zveze lovskih društev kraljevine Jugoslavije v Beogradu vrši začasno posle, določene s tem zakonom za Osrednjo zvezo lovskih društev kraljevine Jugoslavije (§ 76.), prav tako obdrže tudi obstoječe Zveze lovskih društev v Beogradu, Ljubljani, Novem Sadu, Sarajevu, Splitu in Zagrebu svoja dosedanja področja in posle Zvez lovskih društev, dokler se v posameznih banovinah ne osnujejo s tem zakonom predvidene banovinske zveze

Banovinske zveze morajo najdalj čez 3 leta od objave tega zakona predložiti pristojnemu banu svoja pravila v odobritev. Kakor hitro se posamezni banovinski zvezi odobre pravila, postane uradna samostojna zveza v smislu § 76. tega zakona.

Minister za šume in rudnike obvesti takoj, ko stopi ta zakon v veljavo, banske uprave kakor tudi upravo mesta Beograda, katera Zveza lovskih društev se v njihovem

področju smatra začasno za uradno Zvezo lovskih društev, ki ji pripadajo funkcije po odredbah tega zakona.

§ 106.

Na področju banovin, navedenih v § 98. tega zakona, sme ban izdati potrebne prehodne naredbe glede števila in področja lovskih društev v poedinih krajih.

§ 107.

Zemljišča veleposestev, ki so po zakonu o agrarni reformi odvzeta in predana v posest interesentom agrarne reforme, združi obče upravno oblastvo prve stopnje z občinskimi lovišči, kjer ta obstoje, po uradni dolžnosti v roku 3 mesecev po uveljavljanju tega zakona. Zakupnik občinskega lovišča je dolžan, da za tako pridobljeno površino plača sorazmerno povišano zakupnino (§ 7.). Pri uporabi tega predpisa se mora postopati smiselno po odredbah iz § 5. in § 13., odst. 2., tega zakona.

Ako zaradi združenja zemljišč, ravedenih v 1. odstavku tega paragrafa, z občinskim loviščem veleposestniku ne bi preostalo 200 ha nepretrganega zemljišča, se tudi to zemljišče združi z občinskim loviščem.

§ 108.

Obstoječi lovni rezervati (pridržki) na tujem zemljišču ostanejo v veljavi, vendar se novi rezervati ne morejo več ustvarjati, razen na državnih posestvih. Na zahtevo lastnikov obremenjenih zemljišč se lovni rezervati na tujem zemljišču lahko odkupijo. Način odkupa in določitev višine odkupnine se uredi z banovinsko uredbo (čl. 90. ustave).

§ 109.

Lovni rezervati na tujem zemljišču se smatrajo v vsem za izenačene z lastnimi lovišči v smislu § 4. tega zakona. Lastnik lovnega rezervata odgovarja za lovsko škodo po lovu kakor tudi za škodo po divjačini po pred-

pisih tega zakona, toda uživa tudi polno zaščito, ki po tem zakonu pripada lastniku izločenega lovišča.

§ 110.

S tem zakonom se ne izpreminjajo roki obstoječih zakupnih pogodb. odobrenih po občem upravnem oblastvu prve stopnje. Ta odredba ne velja za lastna lovišča, navedena v odstavku 2. tega paragrafa.

Lastna lovišča, ki nimajo pogojev po § 4. tega zakona se brez odloga priključijo občinskim loviščem v smislu § 6., odst. 3., tega zakona. Sicer veljajo tudi za obstoječe zakupne pogodbe predpisi tega zakona.

§ 111.

Po odredbah dosedanjih zakonov izdane lovske karte veljajo do 31. decembra 1932. brez posebnega doplačila k taksi.

VIII. POGLAVJE.

Zaključne odredbe.

§ 112.

1. Glede ureditve odnosov, ki je v tem zakonu v smislu člena 90. ustave pridržana banovinskim svetom (§§ 3., 8., 11., 17., 22., 24., 37., 39., 75., 84., 89., 92., 96. in 108. tega zakona), se za ozemlje uprave mesta Beograda pooblašča minister za šume in rudnike za izdaje uredbe z zakonsko veljavo.

2. Kjer se omenja ban in banovinski sklad, se za področje mesta Beograda razume upravnik mesta Beograda in »Lovski sklad uprave mesta Beograda«.

§ 113.

Ta zakon stopi v veljavo z dnevom objave v »Službenih novinah«, obvezno moč v posamezni banovini pa dobi istočasno z banovinsko uredbo, s katero se uravnajo lovski odnosi, navedeni v 1. odstavku § 112. tega zakona, odnosno na področju uprave mesta Beograda istočasno z uredbo, izdano po ministru za šume in rudnike. Banovinske uredbe se morajo izdati najdalj v roku 6 mesecev po objavi tega zakona.

Z dnem, ko stopi v veljavo ta zakon, prestatenejo v dotični banovini, odnosno na področju uprave mesta Beograda veljati vsi dosedanji zakoni in predpisi o lovu kakor tudi odredbe drugih zakonov, kolikor nasprotujejo odredbam tega zakona.

V Beogradu, dne 5. decembra 1931.

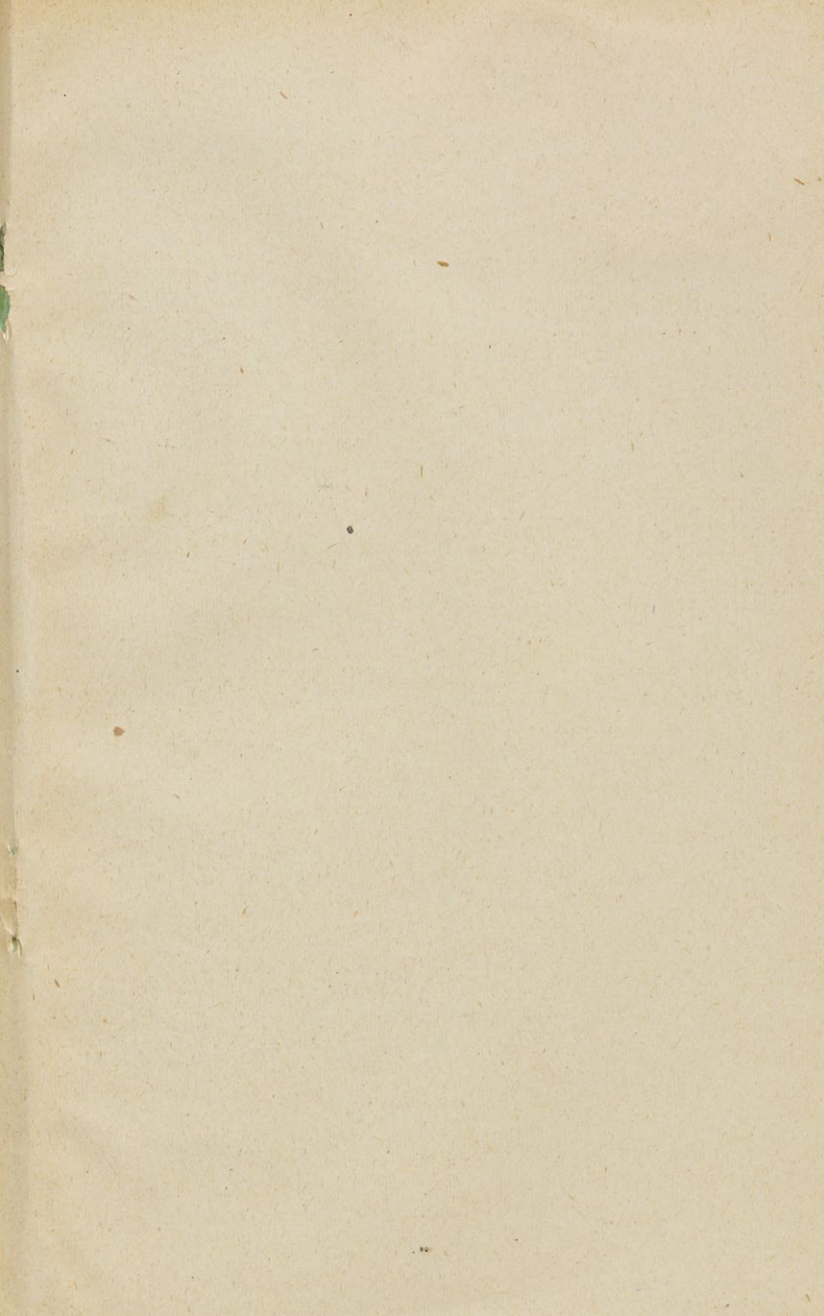
Aleksander s. r.

Minister za šume in rudnike
dr. Stanko Šibenik l. r.

Videl in pritisknil državni
pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle
P. R. Živković s. r.

C08155 # E284

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000176864

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle sledeče

leposlovne knjige:

- Conan Doyle-Mulaček: **Pozna osveta.** Detektivski roman broš. Din 25—, vez. Din 30—
- Jack London: **Morski vrag.** Roman broš. Din 20—, vez. Din 30—
- Kreff: **V oklopnjaku okoli sveta.** V dveh delih; vsak del broš. Din 20—, vez. Din 26—
oba dela skupaj broš. Din 40—, vez. Din 46—
- Ouida: **Kneginja Zurova.** Roman broš. Din 30—, vez. Din 35—
- Ouida: **Farnmor.** Roman broš. Din 28—, vez. Din 35—
- P. Ripson: **Marsove skrivnosti.** Roman broš. Din 28—, vez. Din 35—
- Claude Anet: **Arijana.** Roman broš. Din 24—, vez. Din 32—
- Clara Viebig: **Babja vas.** Roman, vez. Din 32—
- Al Jennings: **Pesnik in bandit.** Roman, vez. Din 35—
- J. Špicar: **Martin Napuhek.** Pravljična igra za mladino v petih slikah broš. Din 10—
- Radivoj Rehar: **Popotovanje po zvezdi Večernici** broš. Din 12—

Razno:

- Pravila naših delniških družb broš. Din 15—
- Dnevnik za babice broš. Din 4—
- Porodni izkazi broš. Din 1—

Ob naročilu je poslati denar naprej in za odpravo in poštino še po 1 Din za izvod.

TISKOVINE

*vseh vrst: trgovske, uradne, reklam-
ne, časopise, knjige, večbar-
vni tisk hitro in poceni!*

TISKARNA MERKUR

LJUBLJANA, GREGORČIČEVA št. 23

Tel. 25-52. Telegram: Tiskarna Merkur.

V TISKARNI MERKUR

izhajajo med drugimi:

SLUŽBENI LIST

kraljevske banske uprave Dravske banovine

TRGOVSKI LIST

strokovno glasilo za trgovino, obrt in in-
dustrijo. Izhaja trikrat na teden ter velja
celoletno Din 180.—, mesečno Din 15.—
